

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

Stručné zprávy.Pondělí 16. února
pokračování na str. 2**Slovo vydavatele:**

Není spolehnouti už ani na zákony v Austrálii. Nedávno jsem se dočetl, jak ozbrojený lupič s nožem, vykopal dveře u domku v Melbourne, kde bydlel starý pán, vysloužilý voják a boxer. Lupič pak zažaloval majitele domu, že ho zmlátil, nejen že mu dal několikrát pěstí, škrtil ho, a dokonce omezil jeho svobodu tím, že ho držel na zemi až do příchodu policie a způsobil mu tím i psychická zranění. Lupič byl soudcem propuštěn na svobodu, ale starý pán nejen byl zavřen do vazby, ale šel i k soudu. Dva irčané zavraždili v Sydney bezdomovce a mimo dvouleté vazby ve Vilawoodu (což není věznice) se jim nic nestalo a byli propuštěni bez dalšího potrestání. Kdosi podpálí synagogu, když ho chytí tak mu dají pět let a vše se slavnostně vyhlásí v tisku a v televizi. Co se ale nedovíte, že lump se odvolá, nikdo jej nezavře a nakonec dostane za rok pokutu 500 dolarů, protože tvrdil, že mu telefonoval Alláh nebo pan Albanese či madame Wang aby to udělal, a proto je vlastně nevinej a dokonce postiženější, ale to už se nikdo nedoví a je ticho po pěšině.

Atěhl bychom si pomáhat.**Zmírání britské informační svobody**

Benjamin Kuras
Svoboda slova v Británii umírá a podvolení nadvládě islámu podle Houllbecqova románu je akutnější na této straně kanálu La Manche. Napsala to v týdeníku The Spectator Ayaan Hirsi Ali. Tato noblesní dáma, připomeňme si, pochází ze Somálska, odkud v mládí uprchla do Holandska, kde prožila brilantní životní dráhu: absolventka Leydenské univerzity, poslankyně parlamentu, autorka několika knih o islámském totalitarismu, perzekuci žen a civilizačním posláním Západu. Odpadlice od islámu nejprve k ateismu, pak ke křesťanství. Jedna ze 100 nejvlivnějších žen týdeníku Time 2005. Po hrozbách džihádistů je v emigraci v USA, kde pilně publikuje a přednáší.

Legislativa svobody slova

Problém Británie, domnívá se Ali, je

absence ústavního zákona chránícího svobodu slova, jakým je americký První ústavní dodatek. Má naopak k dispozici „Public Order Act 1986“ umožňující zatýkání pisatelů online projevů klasifikovaných jako „nenávistné“. Ten teď vylepšila novým „Online Safety Act“, který přikazuje internetovým poskytovatelům vymazávat projevy „dezinformující“ nebo „legální, ale škodlivé“, a pokutovat nevymazávání. Ministerstvo vědy,

inovace a technologie, spolu s ministerstvem vnitra už pracuje na systému, který by „škodlivý obsah“ z internetu umělou inteligencí sám vymazával. Nejen tak náhodou také jedním z prvních činů této

labouristické vlády bylo stažení zákona zaručujícího svobodu projevu na univerzitách, který konzervativci už měli vypracovaný a předkládali parlamentu ke schválení. Sice tu stále platí, jako ve všech západních demokraciích, zákon o lidských právech a jeho článek 10 svobodu projevu zaručující. I ten však má subklauzuli umožňující „podříditi tyto svobody zákonným předpisům a podle potřeb demokratické společnosti“. A ty dva britské zákony holt zakazují „projevy nenávisti“. Trochu bizarnější už je ten zákaz projevů „legálních, ale škodlivých“. (Je-li něco legální, jak může být legální to stíhat?). Ale stíhat je má policie od vlády důrazně přikázáno.

Tato vláda potlačování svobody slova prudce přehodila o dvě až tři rychlosti výš. Dosud to omezování a pronásledování zveřejňovatelů „nesprávných informací“ vykonávala krajní levice prostřednictvím nevládních nátlakových skupin, NGOs, LGBTQ, organizací islámských. Jakoby spontánní svobodný hlas rozhněvaného lidu. Společenský tlak zdola, žádná cenzura, víme. Od nynějška se toho ujal stát, se všemi mocenskými prostředky, které má k dispozici. Komu se útok na svobodu nelíbí, patří do „krajní pravice“. A tu je nutné vymýtit, potlačit, převychovat. Svoboda se už ani nepředstírá.

Elon Musk

Útoky na internetové sítě, viněné z rozdmýchávání rasistických

násilností, nadšeně přikyvují mainstreamová média – která už dávno praktikují krajně levicovou autocenzuru. A hlavním padouchem je pro ně Elon Musk.

„Chtějí-li úřady skutečně hnát k odpovědnosti všechny ty, kdo rozpoutali výtržnosti a pogromy v Británii, musí stíhat nejvýznamnější osobnost globální krajní pravice Elona Muska, jenž poskytuje bezpečný prostor rasismu a nenávisti,“ napsal komentátor deníku The Guardian. S dodatkem, že „bitva proti Muskovi je už nevyhnutelná a musí se vyhrát“.

„Musk je žhář s obrovskou krabicí zápalek a je potřeba zkrotit jeho náruživost pro šíření lži a nenávisti,“ přidává se The Independent. A toto dokonce The Financial Times:

„Muskovo ohrožování demokracie rozdmýcháváním rasového konfliktu a občanského chaosu je netolerovatelné a demokratické země to už tak nemohou nechat.“

Co na to Musk? Asi jim nezbude než na něj spáchat atentát, protože on se nevzdává. „Svoboda slova je základní kámen demokracie a míra její demontáže na celém světě je alarmující.“

BBC lže

Informační zatmívání probíhá krkolomným švunkem a v cestě mu nestojí téměř nic. Vlastně pardon, trocha svobody dezinformovat přece jen přežívá, alespoň pro někoho. BBC si uhájila svobodu lhát, až se jí od huby práší, jak zjistila studie právníka Trevora Assersona popsána v Daily Telegraphu a Spectatoru. Přesně 1533 lží na téma Izrael-Palestina, převzatých přímo od Hamásu a porušujících vlastní stanoviny BBC, napočítala skupina 40 technických specialistů a právníků pomocí umělé inteligence jen v prvních čtyřech měsících od loňského pogromu 7. října.

Na různých indexech svobody slova najdeme Británii na 26. až 35. místě, za většinou západoevropských a střeoevropských států. To bylo ještě před nástupem labouristické vlády.

O novém umístění se dozvíme až příští rok (nebo třeba taky ne). Horní desítku nejsvobodněji informovaných (z celosvětově téměř dvou stovek bodovaných) tvoří Skandinávci, Holanďané, Lucemburčané, Lichtenštejnci, Andoňané a Estonci. Česko je 14. až 17. Umístění důstojné. Pilně a bděle si je piplejme a ještě trochu příšlápněme.

Zastavme imbecilizaci češtiny 1

Benjamin Kuras *Psáno pro Deník.to.*
Já vím, že slovo „imbecilizace“ ještě v českém slovníku není, ale dejte si ho tam alespoň prozatímně, než za ně vymyslíte nějaké lepší. Pokouší se sdělit, že kdosi mocný v jakési mocné jazykové instituci povoluje a někdy dokonce celonárodně přikazuje změny, které z nás dělají imbecily a uvádějí další generace do rizika, že pro ně už i jen Čapkova a Foglarova čeština bude nesrozumitelným cizím jazykem, o češtině Jiráskově či chraňbůh Komenského nemluvě - a budou se muset překládat.

Nechme úplně stranou všelijaké ty outdoorové outletry, outsourcingové firmy a signifikantní sukcesy, které nám už internetový pravopis ani nepodtrhává. Zaposlouchejme se občas do průvodních vyprávění dokumentárních TV programů, jako třeba jeden takový, zřejmě z angličtiny přeložený, o dějinách architektury, který nám prezentuje „dechberoucí renesanční kopuli“. A jestli vás to nepraštilo přes hlavu, nechte si (jak se kdysi říkávalo) vrátit školně.

Úchvatná kupole

Tak zaprvé. Obloukovitá střecha zobrazovaného florentinského domu se nejmenuje „kopule“, nýbrž „kupole“. Kopule, potažmo kopulace, se česky řekne šoust. Když česky šoustáte, tak latinsky (anglicky, francouzsky, italsky) kopulujete. Jestli jste si toho nevšimli, neomlouvá vás ani fakt, že mladší asexuální generace ten rozdíl vnímat nemusí, neboť téměř nekopuluje, statisticky zjištěno. Zadruhé. Renesance, na rozdíl od renesance, se donedávna vnímala jako známka hrdé nevzdělanosti, kdysi spojovaná třeba s komunistickými funkcionáři. Stejně tak režizér, dizident, diskuze. Dnes si v nich čile „zěčkují“ i univerzitní profesori a televizní moderátoři. Najdou se už nakladatelští a mediální editoři, kteří vám důsledně opravují diskusi na diskusi, a podiví se, proč se rozčilujete. Prý to tak už státní jazykovědci nařizují. Marně je můžete upozorňovat na něco jako fonetická shoda, podle níž, propagujete-li diskusi proti diskusi, byste měli diskutovat a ne diskutovat, podle vzorů jako revize nebo kolize.

Račte otočiti list.

Pondělí 24. února

EU uvolňuje sankce proti Sýrii
 USA členů NATO už dává 2 procenta na obranu
 USA hlasovaly s Ruskem proti rezoluci OSN o Ukrajině
 Papeži Františkovi je trochu líp
 Petr Fiala vyzval k navýšení rozpočtu na obranu na 3 %
 HDP A Policie dělá razii v pražské nemocnici Motol,
 ředitel Ludvík je odvolán
 Fiala i Babiš gratulovali Merzovi k vítězství v německých
 volbách A V Brně zahájili stavbu koncertního sálu
 U nás krásný slunečný den
 Německo
 Jelikož včera skončily volby, může už nyní Merz oficiálně
 prohlásit, že nikdy neměli v úmyslu zavřít hranice, i když
 to měli ve volebním programu.
 Hádám, že ono chystané propouštění těch desítek tisíc
 Němců z krachujících podniku také začne, co nevidět.
 Na internetu nicméně obdivují rychlost, s jakou Merz
 spláchl svoje voliče do kanálu, jelikož i Starmer vydržel
 14 dní předstírat že mu nejsou ukradení.

Úterý 25. února

Británie zvýší výdaje na obranu na 2,7 %
 Ukrajinský parlament podpořil Zelenského
 Merz zve Netanjahu do Německa
 Macron si myslí, že příměří je otázka týdnů
 Fiala míní, že navyšování výdajů na obranu o 0,2 %
 ročně je realistické A Ministr spravedlnosti Blažek
 kritizuje média, že referují o kauze Motol
 Vědci zjistili, že Češi věří Zelenskému a Slováci Putinovi
 Nepravomocně odsouzený hejtman Půta zůstává
 hejtnanem A U nás teplo, pod mrakem

Středa 26. února

Americký ministr zahraničí Rubio nepřijal komisařku EU
 Kallasovou A Rumuni pro jistotu zavřeli
 prezidentského kandidáta Georgeska
 EU má plán na snížení nákladů na energie A Hamás
 předá Izraeli těla dalších čtyřech zavražděných rukojmí
 Ředitel Motola Ludvík a právník Jansta jsou ve vazbě
 Nezletilec který hrozil střelbou ve škole je ve vazbě
 Senát schválil ukrutné rituální porážky zvířat
 Vláda váhá s reformou Úřadu pro hospodářskou soutěž
 U nás vcelku vlídně, chvílemi i sluníčko

Čtvrtek 27. února

Podle Trumpa jsou USA a Ukrajina před uzavřením
 důležité dohody A apežovi se daří lépe
 Polské úřady vyšetřují expremiéra Morawieckého
 Zemřel americký herec Gene Hackman ve věku 95 let
 Prezident Pavel a premiér Fiala se shodli na nutnosti
 zvýšit výdaje na obranu
 Stát přiznal rodině odškodnění za smrt dítěte po
 očkování A Soud zpochybnil zařazení SPD do
 zprávy vnitra o extremismu
 Odbory Pražských služeb hrozí stávkou
 U nás teplo kolem 10°C, kolem poledne sluníčko

Pátek 28. února

Schůzka Zelenského s Trumpem skončila roztržkou
 Škoda Auto sníží stavy o 6 tisíc zaměstnanců
 Řidič tramvaje v Praze napadl ukrajinské cestující
 Papežský nuncius přijal oběti církevního zneužívání
 Úřad pro hospodářskou soutěž opět zastavil výstavbu
 linky D pražského metra A Rusko vyšle velvyslance
 do USA, bude to Alexandr Darčijev
 V Bejrútu chytili posla s 2,5 miliony dolarů pro Hizballáh
 Facebook, WhatsApp a Messenger postihly výpadek

Víkend 1. – 2. března

52 % Američanů podporuje Ukrajinu, 4 % Rusko
 Papež František se uzdravil, děkuje za modlitby
 Izrael odpověděl na vydírání Hamásu pozastavením
 humanitární pomoci A Londýnská schůzka u
 Ukrajině vyzvala k předchodu od slov k činům
 Prezident Pavel podporuje myšlenku „koalice ochotných“
 garantovat mír na Ukrajině A V průzkumech nadále
 dvojnásobně vede ANO před SPOLU
 Lidé vybrali 70 milionů na vrtulník pro Ukrajinu
 A U Hustopečí hořel vlak s benzenem
 U nás příjemný víkend s občasným sluníčkem, teplota
 lehce nad 10°C

Pondělí 3. března

V Mannheimu muž záměně vjel do davu, zabil dva lidi,
 Tak vrah z Mannheimu byl prý Němec... Jen měl turecké
 jméno AYMAN A Evropská komise reviduje
 likvidační systém pokut pro automobilky
 Trump pokračuje v tlaku na odstranění Zelenského
 Fico hrozí, že zablokuje summit EU

Nadace Kellnerových stáhla dar nemocnici v Motole
 Premiér Fiala chystá plán, jak uvolnit 3 % DHP na
 obranu A Pražské služby vyhlásily stávkovou pohotovost
 Ministr Lipavský jednal s US ministrem zahraničí Rubiem
 U nás vcelku vlídně předjarní počasí

Úterý 4. března

Prezident Zelenskyj se omluvil Trumpovi a podřídil se
 jeho vedení A Americký fond vykoupil od Číňanů
 podíl na panamském kanálu
 Egypt navrhuje, aby v Gaze vládli odborníci
 Von der Leyenová chce uvolnit pravidla pro obranné
 investice A Babiš nechce posílat zbraně na Ukrajinu
 Piráti navrhují audit kvůli korupci v nemocnici Motol
 Prezident Pavel přijal starosty vítězných obcí Vesnice
 roku 2024 A Koalice je připravená přehlasovat
 prezidentovo veto k platové novele
 U nás krásné slunečné počasí, teplo

Středa 5. března

Nejvyšší soud USA rozhodl, že vláda musí platit projekty
 USAID A USA vyjednávají s Hamásem o propuštění
 amerických rukojmí
 Polsko deportuje migranty podezřelé ze zločinů
 Evropská komise trvá na zákazu spalováků do deseti let
 Setkali se prezidenti ČR, SR a Rakouska
 Jan Lipavský bude kandidovat za ODS
 Sněmovna schválila zvýšení TV+R poplatků plus daň
 z mobilů A Vláda chce v příštích letech zvyšovat
 výdaje na zbrojení o 0,2 % ročně
 U nás krásný slunný teplý den

Čtvrtek 6. března

USA jednájí na Ukrajině s Tymošenkovou a Porošenkem
 Bílý dům chce odebrat legální status Ukrajincům
 Němečtí poslanci hledají způsob, jak navýšit branný
 rozpočet A Fico prosadil na summitu EU jednání o
 tranzitu ruského plynu přes Ukrajinu
 Ministerstvo obrany úkolovalo inspektory proti generálu
 Řehkovi A Fiala bude jednat s předsedy
 parlamentních stran o posílení obrany
 Sněmovna schválila smlouvu s Vatikánem
 Už osmnáct lidí lítá v motolské korupční kauze
 Krásný, velmi teplý den u nás

Pátek 7. března

Trump hrozí Rusku ekonomickými sankcemi
 Zelenského popularita na Ukrajině vzrostla
 Počet žadatelů o azyl v Německu klesl o 40 %
 Orbán je proti financování obrany Ukrajiny
 Parlament schválil úpravy pracovního práva ve prospěch
 pružnosti A Fiala chce, aby mír na Ukrajině
 garantovala silná ukrajinská armáda
 Koalice navrhne zákon pro vyhošťování cizinců
 Za prodej reklamních předmětů s nacisty soud uložil
 podmínku
 U nás pokračuje série slunečných teplých dnů

Víkend 8. března – 9. března

Leyenová má plán pro vracení migrantů
 Izrael zastavil dodávky elektřiny do Gazy
 Rusko, Írán a Čína zahájí v pondělí společné námořní
 cvičení A Musk je pro vystoupení USA z NATO
 Podle STEM se ANO blíží sněmovní většině
 Ministryně obrany Černochová popřela, že by někdo
 navrhoval povinnou vojnu A Prezident Pavel je
 zklamaný z neochoty stran se dohodnout
 Film Vlhy získal 6 ze 14 nominací na České lvy
 U nás krásný slunný víkend, teplo do 20 stupňů

Dokončení z první strany

Právě jste našli důkaz, že v těch jazykových
 institucích za vaše peníze úřadují lingvističtí
 barbaři neznající nebo ignorující příčiny, proč
 můžeme mít iluze a vize, ale diskuse a dissent. Je
 to proto, že v jazycích, z nichž tato slova
 přebíráme, se jedna píše s jedním „s“ a vyslovují
 „z“, ta druhá se dvěma „ss“ a vyslovují zcela
 důsledně a nesmlouvavě „s“. Discussion,
 dissident, regisseur, renaissance. Dokonce se tu
 prý už smí i garzonka, pocházející ze slova
garçon, jež by žádný Francouz, a dokonce ani
 Belgičan či chraňbůh Švýcar, ani omylem
 nevyslovil jako garzon.

Bere dech

No a pak je tu to „dechberoucí“, které se v
 poslední době rozmohlo jako covidová pandemie.
 A není divu, že nám je pravopis podtrhává. Je to
 totiž jen odfláknutý nedbalý doslovný (kdysi se
 říkávalo otrocký) překlad anglického *breath-*
taking, za jaký by nás na olomoucké anglistice
 docent teorie překladu Jiří Levý hnal od zápočtu
 svinským krokem a staří redaktorští mazáci v
 českém vysílání BBC nebo Hlasu Ameriky by jej
 přeškrtovali se třemi vykřičníky, než by jej pustili
 do éteru. Jestli i vám z něho přece jen přeběhl po
 zádech lehký záchvěv ne-li trapnosti, tak alespoň
 pochyb, má to tuto příčinu: Angličanům pohled
 na krásu kupole může opravdu brát dech, ale
 Čechovi jej může brát leda tak ta kopule. Kupole
 ho může krásou uchvátit. Krása pro Čecha tedy
 není dechberoucí, nýbrž úchvatná. A to je ten
 správný, i když trochu namáhavější překlad.
 Slovo „dechberoucí“ je vůl.

A propos „s“ kontra „z“. Nepřeběhne vám mrazík
 po zádech, když koukáte na značku „cyklisto
 sesedni z kola“? Všichni jsme kdysi v dětství
 hrávali nějaké to „z kola ven“. Ale vždycky jsme
 sesedávali s kola. Který imbecil vymyslel
 sesedání z kola? Scházení ze schodů? Sundávání
 ze skříně (bylo to na skříní nebo ve skříní)?
 Nesouhlasíme-li s vládou a sešli jsme s (nebo z?)
 té správné cesty, je naše myšlení scestné nebo
 zcestné? A podle pravidla fonetické shody,
 neměli bychom z těch schodů zcházet a z kola
 zesedat? A neměly by ty schody vlastně být
 zchody?

Jací imbecilové zavádějí takový zmatek? A proč?
 Protože tak někdo mluví? Kdo vlastně? A co
 když někdo jiný zas mluví jinak? Ať si kurňa
 doma všeci mluvijó, jak chcó a umijó. Ale
 neudržíme-li si společnou logiku spisovnosti,
 jednoho dne se spolu (nebo zpolu?)
 nedomluvíme.

Jenže co čekáte od jazyka, který hajzlu říká
 sociální zařízení.

Pan korektor Novin poznamenal: Mohl bych
 přidat mnoho dalších příkladů - hateři, hejty,
 fejky, lajky atdatd , že je to i v tisku (kde by měla
 být spisovná čeština) naprosto běžné, škoda toho
 krásného jazyka, Pavel Eisner se musí v hrobě
 otáčet jak vrtule,

Jan Zahradil Nám napsal

Včerejší dlouhý rozhovor prezidenta republiky pro
 ČT potvrdil jediné: ani nejvyšší ústavní činitel se v
 současné mezinárodní situaci neorientuje. Slyšeli
 jsme jen jakousi kultivovanější podobu
 "foltýnovštiny", sice bez sprostých nadávek, ale
 stejně vojácky černobilou. Neschopnost
 zanalyzovat a pochopit, co se skutečně v globální
 geopolitice děje. Mnoho vzletných nekonkrétních
 frází a klišé o hodnotách, aniž by je uměl definovat
 a pojmenovat. Okopávání zlobivých sousedů,
 vymezování proti Trumpově administrativě,
 dokonce pochopení(!) pro rumunský scénář. Když
 pomínu paradox, že nás o hodnotové politice,
 demokracii a Západu poučuje předlistopadový
 komunista/polistopadový oportunist, byla to
 typická ukáзка uvažování, zakořeněného ve
 čtvrtstoletí starém devadesátkovém světě, plném
 iluzí o EU a NATO, který už ale neexistuje. Sice v
 tom prezident zdaleka není sám, ale to nemůže být
 omluva. Tento "mindset" povede leda do
 středoevropské izolace. Pokud snad bylo cílem této
 propagační veřejnoprávní akce předvést národu
 moudrého státníka, který si ví rady, viděli jsme
 vlastně opak: de facto armádního úředníka, který
 celý život žije "in the box" a proto nikdy nepřekročí
 vlastní stín.

O protikomunistickom odboji u protinožcov, sile slova a legendárnom Hlase domova

Soňa Gyarfašvá

S touto dámou som sa túžila stretnúť celé roky.

Pani Bernardína Váňová, prezývaná Dina, ušla z rodného Československa v roku 1949, keď mala 19 rokov. Bolo to kvôli protištátnej básničke o Gottwaldovi, ktorú napísala a za ktorú ju udali.

Namiesto väzenia, ktoré by jej hrozilo, volila dobrodružný útek, pri ktorom na nich aj strieľali.

V utečeneckom tábore v Rakúsku im púšťali ako politickým utečencom propagačné materiály o Austrálii, ktorá mala vtedy pre nových obyvateľov otvorené brány.

"V tom filme bol taký krásny medvedík koala, tak som sa doňho zaľúbila," pousmiala sa, keď spomínala, prečo si vybrala kontinent protinožcov.

To, že Austrália s divotvornou faunou a flórou bola pre ňu šokom, je samostatný príbeh.

Ten iný je; že sa v československom klube zoznámila so svojim budúcim manželom, českým exulantom Frantiskom Váňom.

"Ja som neutekal, aby som odišiel. Ale aby som pomohol svojej krajine," hovoril.

V Austrálii začal po svojom odchode vydávať noviny Hlas domova. Ostré protikomunistické noviny, ktoré sa pašovali aj do Československa.

No a noviny Hlas domova, ktoré vydával a ktoré mali udržiavať demokratickú tradíciu prvej Československej republiky, sa neodmysliteľnou súčasťou ich životov - veď aj na svadobnú cestu si zobral František písací stroj a redakcia novín sídlila v prednej izbe ich malého rodinnom domu.

Hoci svoje noviny robil František najskôr na kolene, popri práci v univerzitnej knižnici v Melbourne a financoval všetko sám, získali svoje meno a cveng. Čoskoro začala spolupráca so Slobodnou Európou a Hlasom Ameriky.

Dopisovať k nim čoskoro začali také mená demokratického československého exilu ako boli Josef Škvorecký, František Peroutka, Jiří Voskovec, Martin Kvetko či Jozef Lettrich

V neskoršom období nadviazali kontakt aj s Václavom Havlom.

Komunistický režim v Československu sa však Hlasu domova, ktorý sa pašoval do Československa, obával až tak, že založil noviny s rovnakým názvom.

Keď prišla okupácia Československa, pomáhali manželka Váňovci ako ústredné postavy krajskej komunity zo všetkých síl našim ľuďom, ktorí sa rozhodli hľadať svoj nový život práve v Austrálii.

František písal o okupácii austrálskej vláde a založil Czechoslovak Refugee Resettlement Group - "Československú skupinu pre presídľovanie utečencov", ktorá pomáhala Slovákom a Čechom, ktorí boli v táboroch pre vysídľencov v Rakúsku.

Organizácia pomohla do Austrálie viac Čechom a Slovákom ako ktorákoľvek iná a František Váňa sa stal jednou z ústredných postáv - nielen v Austrálii, ale aj celého československého exilu.

Pri tomto celom pomáhala obrovskou mierou aj Dina, hoci ona sama o tom celom hovorí len skromne.

A práca pre našich krajanov v Austrálii bola niečím, čo aj pani Bernardína dávalo zmysel.

A český spisovateľ Ferdinand Peroutka ich nazval ako najlepšie exilové periodikum všetkých čias.

Noviny vychádzali dlhých 30 rokov.

No po celý čas pomáhali manželka Váňovci emigrantom a krajskej komunite.

Dnes po nich prebral štafetu ich syn František, rovnako skvelý človek.

O pani Dine sme robili už pred časom rozhlasovú reláciu.

Pred pár rokmi sme nahrávali rozhovor na diaľku, no už vtedy som vedela, že by som ju rada stretla naživo.

Nahrála s ňou rozhovor na video. Pretože toto je príbeh na film.

No nielen to, pretože to nie je zďaleka všetko.

Po našich predchádzajúcich rozhovoroch ma to veľmi lákalo aj osobne a ľudsky.

Tá možnosť nakoniec prišla až teraz, keď som ju navštívila v Melbourne, kde s manželom žili.

Pani Dine som venovala aj našu knihu Nenechali sa zlomiť.

Pretože nezlomnosť je aj v ich príbehu. Keď sa s manželom vracali po 89. roku do Československa, mnohých svojich blízkych tam už dávno nenašli.

"Keď sme prichádzali do Česka a na Slovensko, manžel si spieval pieseň Čechy krásne, Čechy mé... Keď to však celé videl, povedal, že sa už nevráti. Tých 40 rokov komunizmu ľudí strašne poznačilo," hovorila pani Dina.

Na ľudí ako ona, jej manžel a syn, môže byť táto krajina hrdá.

Všetky čísla Hlasu domova nájdete v Libri Prohibiti u českého disidenta Jirku Gruntoráda

Reláciu o ich príbehu si môžete vypočuť opäť aj túto nedeľu na Rádiu Slovensko 16.2 o 22.20 alebo v našom archíve:

<https://slovensko.stvr.sk/rubriky/aktualne-rubriky/osudy-ktore-pisalo-20-storocie/308630/osudy-bernardiny-vanovej>

Otcovi dala sľub, že to zvládne a prežila Auschwitz

Soňa Gyarfašová

"Nech sa s nami deje čokoľvek, Ty to musíš prežiť," povedal jej otec, keď ich v roku 1944 prevážali z geta do neznáma. Vtedy mala mladá Yvonne Engelmann štrnásť a pol roka, jej otec 45 rokov a mama 38 rokov.

Zamrazí ma, keď povie, že pre nacistov boli už starí.

Po príchode ich čakala selekcia a pri nej priamo anjel smrti, doktor Mengele.

Rodičia na jednu stranu, ona na druhú. Chvíľku jej trvalo pochopiť a priznať si, že ich už nikdy neuvidí.

No v najhorších chvíľach myslela na sľub, ktorý dala otcovi. Na časy prvej Československej republiky a šťastné detstvo - narodila sa na Podkarpatskej Rusi v mestečku Dovhe, no vyrastala v Košiciach. Odtiaľ si pamätala najmä výborných českých učiteľov - aj kvôli nim hovorí dodnes, aj po desaťročiach v Austrálii, vynikajúcou češtinou.

Potom si pamätá len perzekúcie z čias, keď sa stali súčasťou Maďarska. Zákaz chodiť do školy, geto, transport.

Ako to môže prežiť 14-ročné dievča? Bola už len kostra obtiahnutá kožou. Do "sprch, odkiaľ sa nevracali", zobrali v jeden deň aj ju. Práve v ten deň však plynové komory nefungovali. Prežila.

Neskôr ju zaradili na pracovisko, kde triedila veci po tých, ktorí išli do plynových komôr. Veľmi dobre poznali príbehy zúfalých ľudí, ktorí prišli, priniesli ešte posledné skryté úspory, rodinné šperky a dúfali, že vykúpia svoj život.

Nacisti ich okradli a potom zavraždili.

Pri tom všetkom myslela na sľub, ktorý dala otcovi.

Prežije.

No keď sa dočkala oslobodenia a konca vojny, nemala sa ako si kam vrátiť. Nežil nikto z jej rodiny a bola sirota. "Po tom všetkom som chcela odísť čo najďalej od Európy," odpovedá na nepoloženú otázku, prečo si vybrala práve Austráliu.

V Československu nedokázala žiť.

Mala sedemdesať rokov, keď prišla do Sydney. Tu sa spoznala aj so svojim manželom, ktorý rovnako ako ona prežil holokaust. Rovnako zostal sám, sirota.

V roku 1949 sa konala skromná svadba. Prvá svadba preživších z Československa v Austrálii.

"Nemali sme nikoho, kto by na ňu mohol prísť, tak prišli naši priatelia, preživší," spomína pani Yvonne Engelmann, ktorá tento rok oslávi 98 rokov.

Dodnes chodí neúnavne do škôl hovoriť mladým ľuďom o tejto našej histórii. A spolu s ďalšou preživšou Auschwitz Olinkou Horák stáli aj pri prvých krokoch Austrálskeho židovského múzea, kde roky pomáhali ďalším preživším.

Som veľmi vďačná skvelej a absolútne perfektnej Simone Kamenev, ktorá spolupracuje s Austrálskym židovským múzeom a s Yvonne nás v Sydney zoznámila.

Zavolám na prezidium, hrozil novinářům muž jedné tváře a dvou jmen

Radek Kedroň

Vážené čtenářky, vážení čtenáři,

i v novém roce je pátrací sekce Seznam Zpráv na značkách. Stopovali jsme české stroje, které v Putinově továrně vyrábí rakety proti Ukrajině, i muže s pohnutou kriminální minulostí i současností.

Už když loni na podzim poskytl rozhovor, vrtalo nám hlavou, proč tak úzkostlivě skrývá svou tvář. Billboardový boss Anton Fischer tehdy kolegovi Jirkovi Pšeničkovi dokonce navrhl, ať jej vyfotíme v kukle. Z kukli sice sešlo, ale stejně svůj obličej veřejně nevystavil.

Tvrdil nám, že na Slovensku pracoval pro bezpečnostní složky a do Česka se dostal v rámci jakéhosi výměnného pobytu. Rozuzlení se dostavilo až nyní. A je vskutku filmové.

Anton Fischer podle všech indicií není Antonem Fischerem, nýbrž mužem, který byl součástí slovenského podsvětí.

Nerad bych vás ochudil o detektivní pátrání, které jsme podnikli s Českým rozhlasem. Jen ve zkratce: Sbírali jsme svědectví, sledovali přesuny majetků, nasadili jsme i umělou inteligenci specializovanou na rozpoznávání obličejů.

Výsledkem je článek Jirky Pšeničky, který postupně tohle velkolepé puzzle poskládal, aby nakonec mohl konstatovat: Anton Fischer je s největší pravděpodobností Antonem Cvešperem, který před dvaceti lety svědčil proti svým souputníkům v případech mafiánských únosů a vražd. Na vraždách se prý nepodílel, jen zajišťoval dopravu, tvrdil před soudem.

Získal beztrestnost a zmizel. A to doslova. Na Slovensku už o něm pod tímto jménem nikdo neslyšel. Naopak v Česku se ve stejné době vynořil muž bez minulosti, který jako by Cvešperovi z oka vypadl.

A tento muž rozjel v Česku podnikání balkánského stylu, o němž jsme na našich stránkách barvitě referovali (doporučuji i plastické vyprávění, které na pondělí chystá podcast 5:59). Součástí těchto orientálních způsobů je vydírání, násilí i obcházení zákazu podnikání, důsledkem pak Česko vytapetované nelegálními billboardy, které většina úřady velkoryse přehlíží.

Už v listopadu jsem o rozhovoru s Fischerem napsal, že ze všeho nejvíc evokuje devadesátá léta, kdy mafiáni byli celebritami a veřejně pronášeli svá bezostyšná moudra. To jsem ale nevěděl, že Fischerovy stopy nás nakonec opravdu dovedou ke skutečnému mafiánskému klanu a že budeme muset zkoumat zločin importovaný ze Slovenska.

Aby bylo jasno: Tohle nemá být filipika proti kajícím a programu na jejich ochranu. Jak ukazuje stále větší sofistikovanost a konspirativnost současného organizovaného zločinu, bez lidí, kteří výměnou za nižší trest promluví, to nepůjde.

Jen by neměli pokračovat v tom, co se naučili v minulosti: Obcházet zákony či je přímo vědomě porušovat. Anton – a je vlastně jedno, jestli mluvíme o Fischerovi či Cvešperovi – se zjevně nechce vzdát starých manýrů a opakovaně páchá...

A když už rovnou nepáchá, tak alespoň vyhrožuje. O tom se přesvědčil i náš někdejší kolega Vojta Gavrín, dnes reportér Českého rozhlasu, který se Antona Fischera na změnu identity zeptal.

„Jsou určité věci, které podléhají utajení. Vy se mě na ně nemáte ptát, vy o nich ani nemáte psát. Počítejte s tím, že pokud chcete v tomto pokračovat, tak budu rovnou kontaktovat lidi v Praze na policejním prezidiu a zahájí se řetězec proti vám,“ prohlásil na záznamu Fischer.

Jenže my jsme si ověřili, že aktuálně chráněným svědkem není. A ani nemůže. Jednou z podmínek programu na ochranu svědků je právě to, že chráněncem se znovu nedostane do křížku se zákonem. Což se Antonovi, jak už jsme si řekli, chronicky nedaří.

Otázkou zůstává, kolikrát už Fischerovi ohánění se „policejním prezidiem“ a „řetězcem“ beztrestně vyšlo. Třeba jednou zasuneme i tento chybějící dílek skládačky.

Co jsme také zjistili

Rychlé pohyby.

Na českou policii to jsou překvapivě rychlé pohyby, které v našich zeměpisných šířkách nebývají moc často vidět. A to ani v závažných, chce se říci skutečných, případech. Za zastupitelem, který upozornil na papalášské parkování v Praze, přišla tento pátek policie a vyžádala si jeho komunikaci s novináři. Původně magistrátní polízanice přerůstá ve skandální úředně-policejní šikanu. Případ budeme samozřejmě dál sledovat.

Stroje pro Putinovu továrnu.

Nový rok jsme otevřeli znepokojivou zprávou o Alexi Uškovi. Spojené státy na toho Rusa žijícího v Česku uvalili sankce. On však podle pátrání investigativní sekce Seznam Zpráv dodal obráběcí stroje české firmy Putinově továrně na rakety masakrující ukrajinské civilisty. Jak na porušení zákazu reagovala firma, se dočtete v článku Adély Jelínkové a Lukáše Valáška.

Vysypaná pokladnička.

Šířitel proruské propagandy Ladislav Vrabel se roky vyhýbá placení dluhů, které dosahují ke třem milionům korun. Dlouhodobě tvrdí, že nemá žádný majetek ani příjmy. Své věrné fanoušky instruoval, aby příspěvky posílali na „bezpečný účet“ své ženy. Soud ale nyní přikázal, že bezpečně nasbíraných milion korun půjde na zahlazení Vrabelových soukromých dluhů. Jak se to líbí oněm štedrým fanouškům, jsme zatím nezmapovali.

Z jablek melouny.

V jedné z prvních epizod pořadu Ve stínu jsme upozornili na podezřelý obchod mezi městem Havířov a dvojicí tamních politiků. Šlo o prodej nerentabilních jablečných sadů, které za 43 milionů korun koupilo město Havířov. Nyní se Jiří Kubík vrátil na „místo činu“, aby ohledal, kam se kauza posunula.

Kódovat lidi.

Na podzim byla kolegyně Kristina Ciroková vyšetřována slovenskou prokuraturou za své reportáže o sektách. Podle spisu měla údajně „kódovat lidi“. Nyní jsme se dozvěděli, že podle pražského vrchního státního zastupitelství nebylo chybou přijmout žádost slovenské prokuratury, která požadovala výslech reportérky Seznam Zpráv. A to přesto, že se opírala o zjevné konspirační teorie. Tak snad nás příště neobviní třeba za šíření afrického moru mezi divočáky ve Velkém Krtiši.

Milionový byt pro soudkyni.

Chybělo málo a soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 9 Tereza Malá se stala vlastníkem bytu s pořizovací cenou 7,5 milionu korun. Tuto

nemovitost jí chtěl darovat podnikatel Tomáš Burian poté, co po obvinění z účasti na organizované zločinecké skupině opustil loni po třech měsících vazbu. Tak začíná článek o pozoruhodné transakci, která dokresluje korupční nemocniční kauzu z Ústecka.

Nová éra Tatry v Austrálii.

K protinožcům dorazil první vůz nové řady Force, Třetí generace řady Force nahrazuje Tatru Terra, ta je faktickým pokračovatelem modelu Tatra 815.

Kopřivnická automobilka Tatra Trucks se na Facebooku pochlubila prvním vozidlem nové generace modelové řady Force dodaným do Austrálie. Podle firmy poslouží v tamních náročných podmínkách.

Nová generace řady Tatra Force byla představena v roce 2023. Rozšiřuje nabídku verzí ve srovnání s dosavadní generací řady Force, čímž zároveň ve výrobním portfoliu Tatry nahrazuje modelovou řadu Terra. Ta je faktickým pokračovatelem původního modelu Tatra 815.

Již třetí generace modelové řady Tatra Force přináší podle výrobce vedle zásadního vylepšení koncepce s nízko položenou kabinou a motorem nad přední nápravou také rozšíření portfolia o varianty s motorem umístěným vpředu. Nové kabiny s přepracovaným skeletem a novými konstrukčními prvky mají zase přinést zvýšenou bezpečnost a lepší úroveň komfortu pro řidiče i celou osádku, včetně lepšího výhledu.

První várky vozidel nové generace již zaměřily například k českým hasičům. Ti nedávno převzali prvních 9 kusů cisternových automobilových stříkaček CAS 20. Várka pochází z plnění smlouvy uzavřené mezi hasiči a firmou THT Polička na dodávku 100 vozidel.

Vozidla nejsou jediná, která hasiči očekávají. Před nedávnem uzavřeli se společností KOBIT – THZ rámcovou smlouvu na dodávku až 80 kusů velkoobjemových stříkaček Tatra na šasi Force třetí generace.

Automobilka Tatra Trucks loni prodala přes 1,5 tisíce vozidel. Kromě domácího trhu putovaly největší počty vozů mimo jiné také právě do Austrálie.

Vydavatel: Tatry bohužel na silnici nevidíte, protože jsou pouze kvalifikovány „off road“.

Dnešní den si určitě zaslouží připomenutí i další historické doby. Abychom nezapomínali.

Okupace Čech a Moravy

Prezident Emil Hácha s ministrem zahraničí Františkem Chvalkovským odjeli do Berlína „vysondovat Hitlerovy úmysly“. Napjaté jednání s Adolfem Hitlerem, během nějž musel lékař ošetřit zkolabovaného Háchu, vyvrcholilo o jedné hodině po půlnoci, kdy Hitler sdělil svůj záměr okupovat za několik hodin zbytek českých zemí a připojit je ke Třetí říši. V případě nesouhlasu s okupací vyhrožoval leteckým bombardováním Prahy, která tak měla lehnout popelem. Emil Hácha i pražská vláda nakonec souhlasili. Během 15. března 1939 obsadila německá vojska české země. Armáda, svázaná rozhodnutím politiků, se nemohla postavit na ozbrojený odpor.

Proti okupantům přesto zahájili boj vojáci 3. praporu 8. slezského pluku v Místku. Prakticky ve všech českých městech byli němečtí vojáci „přivítáni“ nadávkami a hrozbami od českého obyvatelstva, zatímco například pražští Němci vítali své „soukmenovce“ se zdviženou pravicí... Výkonná moc byla svěřena vojenské správě v čele s vrchním velitelem německé armády generálem Waltherem von Brauchitschem. V Čechách vykonával výkonnou moc generál Johannes Blaskowitz, zatímco šéfem civilní správy se stal Konrad Henlein. V čele Moravy stál generál Wilhelm List a civilní správa přešla do rukou Josefu Bürckelovi. Podkarpatská Rus byla druhý den po zahájení německé okupace násilím připojena k Maďarsku jako autonomní území Karpatsko.

Vyhlášení protektorátu

Adolf Hitler vydal 16. března 1939 výnos o zřízení protektorátu Čechy a Morava. Protektorát neměl žádnou státní povahu. Naopak, stal se integrální součástí Třetí říše. Rovněž neměl právo na samostatnou armádu. Tzv. vládnímu vojsku byl přisouzen symbolický ráz a plnilo jen pomocné služby.

Byl rozpuštěn parlament, a ještě více zjednodušen politický život. Představiteli protektorátní správy se stali státní prezident (Emil Hácha) a protektorátní vláda v čele s předsedou. Dva dny po tomto výnosu jmenoval Hitler říšským protektorem v Čechách a na Moravě Konstantina von Neuratha a jeho zástupcem ve funkci státního tajemníka Karla Hermanna Franka. Ve skutečnosti říšskoněmecké a okupační úřady představovaly opravdové nositele státní moci v protektorátu Čechy a Morava. Říšský protektor byl nejvyšší institucí říšské moci v Protektorátu. Zatímco v Hitlerově výnosu z 16. března vystupoval protektor spíše jako orgán dozoru, tak jeho další nařízení ze 7. dubna vybavilo protektora velmi rozsáhlou pravomocí. Stal se naprosto nezávislým na protektorátních orgánech ve věcech zákonodárných, bylo mu povoleno vydávat, měnit a rušit právní normy ve všech oblastech. Neurath ve svých rukou de facto soustředil dozor nad mocí výkonnou, zákonodárnou, dále pravomoc k zásahům do moci soudní i funkci reprezentativní.

Zdroj: ÚSTR

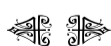

Zajímavosti. Víte, že....

Z téměř patnácti tisíc vydaných oprávnění řidiče taxislužby bylo pouze 55 procent vydáno tuzemským řidičům.

Jenom občanům Ukrajiny vydaly úřady přes šest tisíc těchto oprávnění, občanům Uzbekistánu přes jedenáct set

Oprávnění a například občané Nigérie jich získali sto sedmáct.

Žiji si nad poměry, pane premiére, omlouvám se...

Všechno to začalo sdělením pana premiéra, že náš důchodců je moc, dětí zase málo a že důchodový účet

to neunese. Jsem tím viníkem, státní kasu tunelují již osmnáct let.

Druhý den na cestě metrem jsem na cestujících viděl, že mně ta vina přímo kouká z očí, oni jedou unavení z práce a já hříšník v pohodě od vnučat zadarmo, a dokonce sedím na sedadle, mně cedulkou vyhrazeném.

Podobně to bylo i v supermarketu, kde jsem vzbudil pozornost u těch mladších vánočkou, citrony a třemi pomeranči... Na lojovou kouli pro sýkorky jsem si už netroufnil. Je nesporné, že mou vinou budou Vánoce pracujících chudší. Usoudil jsem, z ustaraného výrazu pana premiéra, že si žiji nad poměry...

Na Štědrý den jsem nemohl usnout z toho mého hříchu.

A když jsem už zabral, přišel zlý sen...

Stojím jak zločinec na pranýři, pan premiér mě peskuje za mou drzost požadovat navýšení penze, když důchodový účet je v mínusu. Potím se a slyším jeho výtky: „Človče, vy jste se zbláznil, teď v době energetické krize, války na Ukrajině a v Gaze, vy chcete přidat.

Nemáme peníze na sešity a barvičky pro školáky, neurodily se brambory, mrkev, cibule... a vy chcete přidat. Považte, to zvýšení pro důchodce by nás vyšlo pěkně draho, a ještě v době, kdy potřebujeme stovky miliard na nová americká letadla F-35, na nové tanky, také pražská Zoo hledá u mne miliardu pro medvědice.

Človče, vy nevidíte stávky učitelů, protesty lékařů, se svou mzdou jsou nespokojeni i školníci, uklízečky a kuchařky? Je dokonce možné, že v této chvíli stávkuje parlamentní kuchyně a já zítra budu bez oběda. A zrovna má být domácí svíčková s knedlíkem a brusinkami, na kterou jsem se tolik těšil, a to vše za 30 korun. A to nedej Bože, kdyby stávkovaly kuchařky celý týden.

Vy si snad myslíte, že si ty peníze někde ve vládním sklepě tiskneme.

Každému říkám, že i my ve vládě šetříme, já například jezdím nakupovat do Německa Nutellu, tam ji koupím za polovičku! Podobně pan prezident, ten zase zajede na motorce do Polska... Musíte se více snažit.“Pan premiér pokračoval ve svém ekonomickém rozboru, vysvětlil tajemství výhodného nákupu zemního plynu (LNG) ze zámoří, místo toho levného ze Sibíře, k tomu přidal hněv na Orbána, Fica, že oni sobecky myslí jen na ty své domácí, nešetřil ani Babiše ani Čínu...

Ráno mě z toho zlého snu rozbolela hlava.

Přítom jsem chtěl panu premiérovi toho tolik říci, o svých čtyřiceti letech práce v ČKD, o desetitisících tramvajích, které jsem pomáhal kompletovat a které stále jezdí v Praze, Brně, Plzni... Ale i v Kyjevě, Charkově, Koreji, dokonce i v Africe.

Chtěl jsem mu ještě povědět o milionech podnikových a družstevních bytů, postavených v Československu, v jednom z nich již 45 let bydlím.

Povědět mu i o vodních dílech na Vltavě, o cementárnách, o ocelárnách, o energetické soběstačnosti, o soběstačném zemědělství, o vesnici pulsující životem, ale i o populační explozi na počátku sedmdesátých let.

Do penze se chodilo v šedesátí, maminky dokonce ještě dříve. Povědět mu také o podnikové rekreaci, o zdravotní a sociální péči... Dnes se omlouvám panu premiérovi, vím, že má jiné starosti a na mne, starého dědka, nemá zrovna čas.

Dnes je zde, zítra v Bruselu, pozítří v Kyjevě, popozítří v Africe, ono řídit celý svět není legrace.

Mezitím mu doma, ti podobní jako já, stávkují, nebo nemravně chtějí přidat k platu či k penzičce.

Omlouvám se, pane premiére, že jsem zestárl.

.....uf, to jsem si oddychl. Konečně se po delší době po zrušení valorizace důchodů našlo mizerných 7 % na zvýšení platů ústavních činitelů !!!!

A taky

Naučil jsem se, že zavděčit se všem je nemožné, ale naštvat všechny je hračka.

Jsem zodpovědný za to, co říkám, ne za to, co chápete vy.

Zdravý rozum je jako deodorant. Lidé, kteří ho nejvíce potřebují, ho nikdy nepoužívají.

Moje tolerance vůči idiotům je v dnešní době extrémně nízká. Dřív jsem míval vybudovanou určitou imunitu, ale zřejmě se objevil nový kmen.

Nevadí mi můj věk, ale vedlejší účinky.

Neříkám, že jsem stará a opotřebovaná, ale dávám si pozor, abych se v den svozu odpadků nepřiblížila k obrubníku.

Jak stárnu, lidé si myslí, že jsem zlenivěl. Pravda je, že jsem jen energeticky úspornější.

Ukázalo se, že být „seniorem“ znamená většinou jen googlovat, jak se co dělá.

Chci mít zase osmnáct a ničit si život jinak. Mám nové nápady.

Držím dvě diety. Na jedné se nedostatečně stravuji.

Moje mysl je jako internetový prohlížeč. Nejméně devatenáct otevřených záložek, tři z nich jsou zamrzlé a já nemám ponětí, odkud ta hudba přichází.

Těžko uvěřit, že jsem kdysi měla telefon připevněný na zdi, a když zazvonil, zvedla jsem ho, aniž bych věděla, kdo volá.

Existují idioti, kteří celý život jedí nezdravé potraviny, ale nechtějí si vzít vakcíny, protože nevědí, co v nich je.

Neexistuje nic takového jako mrzutý starý člověk. Pravda je, že jakmile zestárnete, přestanete být zdvořilí a začnete být upřímní!

„Prague pride“ přišel o americké dotace. Pořadatelé očekávají pokles počtu homosexuálů v ČR až o 30 procent

Zdravím! Jaké maso používáte, když děláte kuře na paprice? Díky.

Recept No. 669 Šoulet

Suroviny na 3 porce
250 g ječných krup
250 g zeleného hrachu
300 g uzeného bůčku
3 cibule a 1 palička česneku
2 lžice majoránky
Sádlo sůl

Postup přípravy

Hrách i kroupy přes noc namočíme do vody (každé zvlášť). Oboje poté uvaříme doměkka.

Bůček uvaříme a pak nakrájíme na kostičky.

Cibuli oloupeme a nakrájíme nadrobno, na sádle ji dohněda orestujeme a do směsi prolisujeme česnek.

Vše smícháme dohromady, osolíme a okořeníme promnutou majoránkou, promícháme a dáme do pekáčku.

Vložíme do trouby rozehráté na 200 °C a 30 minut zapékáme.

JALTSKÉ MÝTY: Západ nezradil a o Československu se nejednalo

Jan Ziegler 18. února 2025

Tak prý nás Západ na Jaltě v únoru 1945 předal Sovětům. Přitom je to absolutní totální nesmysl. SSSR, USA a Velká Británie se dohodly na poválečném osudu Německa a vydaly prohlášení k evropským národům osvobozeným od nacismu.

Sféry vlivu se rozdělily už dříve. V říjnu 1944 přicestoval do Moskvy britský premiér Winston Churchill, který zde, jak uvádí Paul Johnson v knize Dějiny 20. století, uzavřel se Stalinem tzv. „darebnou smlouvu“ a navrhl mu rozdělení sféry vlivu v pěti zemích Maďarsku, Rumunsku, Bulharsku, Jugoslávii a Řecku. Churchill byl totiž realista, a věděl, že Stalin bude chtít svůj podíl z kořisti. Nicméně nikde nebylo řečeno, že by tyto země nemohly o sobě samy rozhodovat a o Československu se nemluvilo.

Zajímavé informace přinesl web novinky.cz v rámci projektu Rok osvobození. Mýty o setkání velké trojky, tedy sovětského vůdce Josefa Stalina, amerického prezidenta Franklina D. Roosevelta a britského premiéra Winstona Churchilla před 80 lety ve dnech 4. - 11. února 1945 v Jaltě na Krymu uvádí na pravou míru historik Vít Smetana z Ústavu pro soudobé dějiny Akademie věd ČR. Tento řekl zcela jasně:

„Interpretaci, že se velmoci dohodly a my jsme na to doplatili a kvůli tomu jsme tady měli totalitní režim, lidé rádi poslouchají, byť nemá s realitou vůbec nic společného. Dodal bych, že se o Československu na Jaltské konferenci vůbec nemluvilo. Bylo tam zmíněno v úplně okrajových záležitostech.“ To je možná pro někoho překvapivé, ale pravdivé.

Jak je uvedeno na webu moderni-dejiny.cz, řešila se především budoucnost poraženého hitlerovského Německa a jeho rozdělení na čtyři okupační zóny sovětskou, americkou, britskou a francouzskou. Zároveň byla Německu uložena povinnost nahradit válečné škody. *„Uvažovali jsme o problému škod, jež v této válce způsobilo Německo Spojeným národům, a uznali jsme za spravedlivé, aby Německo bylo zavázáno poskytnout věcnou náhradu za tyto škody v míře co největší. Bude zřízena komise pro náhrady škod. Komise bude pověřena zkoumat otázku, v jakém rozsahu a jakými způsoby mají být nahrazeny škody, jež Německo způsobilo spojeneckým zemím. Tato komise bude pracovat v Moskvě.“* Přesná výše reparací nebyla stanovena, Sověti požadovali značné sumy, zatímco Britové nabádali k umírněnosti s poukazem na situaci po I. světové válce, kdy byly Německu stanoveny přehnaně vysoké reparace, což vedlo k nástupu nacismu a dalšímu světovému válečnému konfliktu. Nakonec se ujala spíše britská verze, což se ukázalo jako rozumné řešení.

Hlavním výstupem, který se týkal osudu osvobozených zemí z Jaltské konference, byla tzv. deklarace o osvobozené Evropě, ve které se tři velmoci zavázaly, že umožní osvobozeným národům, aby si samy uspořádaly své věci, uskutečnily svobodné volby a zvolily tak vlády, které chtějí mít. Úkolem velmocí bylo vytvořit jim k tomu prostředky a podmínky, aby se v rámci demokratického vývoje samy rozhodly o svém politickém a hospodářském uspořádání.

Co se týče Polska, tak měla být ustavena prozatímní vláda s širokým pluralitním zastoupením demokratických sil. *„Tato polská*

prozatímní vláda národní jednoty bude povinna provést co nejdříve svobodné a ničím neomezené volby na základě všeobecného hlasovacího práva a tajného hlasování. Právo účastnit se těchto voleb a navrhnout své kandidáty musí mít všechny demokratické a protinacistické strany,“ stojí v závěrečném protokolu z jaltské konference.

Větší pozornost byla věnována i Jugoslávii. Dominantním jugoslávským komunistům v čele s maršálem Josipem Titem bylo doporučeno, aby tamní vláda byla rozšířena o všechny politické síly, které se nezkompromitovaly kolaborací s nepřitelem.

Hlavním problémem však bylo, že Sovětský svaz neměl v úmyslu dohody z Jalty dodržet, což vyšlo najevo krátce po skončení konference. Svobodné volby si Stalin představoval po bolševickém způsobu, že tedy Sověti nadiktují, kdo se jich smí zúčastnit a když ani to nepomohlo, sáhli komunisté k jejich zfalšování nebo otevřenému zastrahování nekomunistických stran, jako například v Maďarsku nebo Polsku.

To se ovšem netýkalo Československa, kde si Češi dosadili komunisty k moci sami. *„V květnu 1946 v českých zemích komunisté dostali 40 procent hlasů (v relativně svobodných parlamentních volbách, pozn. Autora) a získali tím vynikající pozici pro svůj další mocenský nástup. Srovnajme to s jinými zeměmi. V Rakousku získali komunisté pět procent a tím pádem, přestože na polovině rakouského území byla Rudá armáda, tak tam byli politicky víceméně ze hry,“* vysvětlil historik Smetana.

JAK ZMĚNIT EU:

Desatero Lukáše Kovandy

Jan Bartoň 21. února 2025

Lukáš Kovanda je český ekonom a autor ekonomické literatury. Napsal zajímavý komentář k uvádající a zmatené EU poté, co byla vyšachována z jednání o Ukrajině.

Lukáš Kovanda je v českém prostředí uznávaný popularizátor ekonomie. Jeho komentář k „výsledkům“ mnichovské bezpečnostní konference najde čtenář zde. V zásadě s jeho hodnocením souhlasím, nicméně v závěru svého komentáře navrhuje deset bodů, které by měla EU splnit, aby se z ní stala opět respektovaná část světa. A stojí za to jednotlivé návrhy Kovandova desatera okomentovat.

1) Odstoupit od Pařížské klimatické dohody.

Zajímavá teze, která sice platí, ale která by vyžadovala radikální změnu orientace evropské politiky. EU je vlastně jediným útvarem dnešního světa, který zcela jednoznačně podporuje teorii o klimatické změně působením kysličníku uhličitého ze spalování fosilních paliv. Investovala do této politiky ústy svých představitelů tolik kapitálu, že je naivní očekávat od těchto lidí změnu názoru. Je možné odstoupit z Pařížské klimatické dohody? Ano, ale se zcela jinými lidmi v čele EU.

2) Ukončit Green Deal.

Toto jednoznačně souvisí s bodem č.1. Stávající vedení EU pod Ursulou von der Leyenovou jednoznačně na Green Deal vsadilo a dokonce chce svůj „kompas změny“ realizovat při zachování cílů Green Dealu. Opět tak platí teze, že konec Green Dealu by byl koncem stávající byrokracie Bruselu a von der Leyenové zvláště.

3) Zrušit systém emisních povolenek.

Emisní povolenky nejsou nic jiného než nástroj politiky záchrany klimatu a vyplývají ze závěru Pařížské klimatické dohody. Pokud připustíme, že kysličník uhličitý není viníkem klimatické změny, ale je jím stále a jenom naše Slunce, jsme sice zpátky v „realitě“, ale škody touto politikou napáchané se budou napravnout dlouho. Existuje dnes celá jedna generace,

kteří už byla „infikována“ virem klimatického alarmismu a věří ve škodlivost kysličníku uhličitého, že to bude pro ni velmi těžké tuto „novou realitu“ akceptovat. Na seriál LIMITY na ČT se nedívám i z toho titulu, že je to nesmysl od samého počátku.

4) Jednoznačně a bez debat podpořit jadernou energetiku, deregulovat její rozvoj.

Německo svým odchodem od jaderné energetiky učinilo rozhodný krok ke zvyšujícím se nákladům na výrobu elektrické energie. V Evropské komisi pak jsou lidé, kteří věří ve škodlivost jaderné energetiky. Německá nejaderná politika je neblahým dědictvím Angely Merkelové, nicméně ne jediným. Tím druhým problémem je podpora imigrace, která dnes plodí násilí nejen v německých ulicích. Rakousko chce zavést drakonické zátahy na migranty ze Sýrie a Afghánistánu. Jak?

5) Zrušit ESG regulace tak, aby mohly banky směle financovat zbrojení.

ESG je politika evropských norem, které požadují po bankách „udržitelný přístup, odpovědnější chování a aktivní řízení klimatických rizik.“ Jakmile nebude platit závazek Pařížské klimatické dohody, Green Deal a další regulace, ztrácí samozřejmě na ceně i politika ESG.

6) Pořádně zbrojit.

Zbrojení a politika jsou a byly spojené nádoby. Rusko je příkladem toho, že mu sice lze vyhrožovat a tlačit do kouta sankcemi za agresí proti Ukrajině, ale jaderný status Ruska vyloučil nasazení vojáků NATO proti ruské agresí. Pokud USA nepočítají s účastí států EU na mírové konferenci o Ukrajině, je to jen další doklad reality. Ukrajina sice může konzultovat své postoje s EU, ale při jednání „moderovaném“ USA bude sama a musí se spoléhat na USA.

7) Marginalizovat roli Evropské komise a Evropského parlamentu, které jsou až příliš odtržené od reality.

Krásná idea, která ale de facto znamená konec EU v současné podobě. Jinými slovy se zde říká, že Evropská komise vede EU do politické a ekonomické bezvýznamnosti. Je to sice stoprocentní pravda, ale cesta by měla být přeci jenom jiná. Místo „karantény“ proti „nacionalistům“ by měla EK i parlament vzít na vědomí všechny politické proudy a změnit svou politiku. Jinak hrozí to, o čem hovoří Viktor Orbán – EU není potřeba rozkládat, rozloží se sama.

8) Převzít iniciativu na úrovni vlád národních států, které mají blíž k voliči, blíž k realitě.

Ani tento nástroj se mi nezdá být skutečným řešením pro posílení Evropy. Je to plán na návrat k éře EHS, tj. rozhodující jsou státy a volný obchod mezi nimi. To fungovalo pod patronací Francie a západního Německa, nebude ale fungovat od Portugalska po Estonsko. Jistá forma integrace je nezbytná – například konfederace – ale ta bude fungovat jenom tehdy, když nebude trestat neposlušné státy miliardovými pokutami za neplnění toho či onoho.

9) Deregulovat, debyrokratizovat, skoncovat s dotacemi.

Krásná idea se vším všudy. Dnešní EU je však na dotačním přerozdělování zcela závislá a dotace vedou k regulaci a byrokracii. V zásadě jde o to skoncovat s platbami do Bruselu výměnou za dotace pro něco a za něco.

10) Uvědomit si, že prosperitu zajišťují firmy a podnikatelé, ne aktivisti a neziskovky, a tomu vše podřídit.

Zdá se mi, že to je možná největší problém evropské politiky. Zdá se, jako by politici včetně našich se domnívali, že oni jsou od toho, aby vše běželo jako na drátkách. Jimi „vymyšlené“ zákony jsou „pro lidi“ a zajistí světlé zítřky, popřípadě německé platy do čtyř let – když mě zvolíte.

Závěr: Kovandovo desatero bych zjednodušil do jedné prosté a krátké věty – zrušit Lisabonskou smlouvu a vrátit se do doby, kdy Evropská komise a Evropský parlament nebyl mocný byrokratický moloch.

NAD DOPISY ČTENÁŘŮ: Loupež, vražda, výpalné a ekonomie

Modrý pták 2025

„Pokud jdou dva žízniví lidé pouští a jeden vodu má a druhý nemá, pak nepůjde o axiomy, ale o život. Bud' ten bez vody zavraždí toho s vodou, aby se jí zmocnil. Nebo ten s vodou zavraždí toho bez vody, aby se zbavil ohrožení.“, napsal čtenář pod článek, který se zabýval popisem směny a asymetrií informací. Účelem následující článku je uvést zmíněné tvrzení na pravou míru.

Upozornění: článek rozhodně není určen osobám, které mají nutkání nadávat jiným lidem, potřebu diskutovat témata mimo předmět tohoto článku nebo považují ekonomii za pavědu. Toto je ekonomický článek.

V odkazovaném článku je čtyřikrát uveden pečlivý a podrobný popis směny: proces vzdání se hodnotného a získání hodnotnějšího, a uveden konkrétní příklad, ve kterém se pan Růžový vzdá dvou pecnů chleba, aby získal kilogram hovězího a paní Fialová se vzdá kilogramu hovězího, aby získala dva pecny chleba. Obě strany se vzdaly hodnotného, aby získaly hodnotnější, tudíž směnu obě strany končí bohatší, než do ní vstoupily.

Situace, ve které pan Voda má něco a pan Suchý má nic, je zcela očividně bez souvislosti nebo spojitosti s aktem směny (tedy v měšťanské logice). Etymologicky je směna výměnou předmětů mezi stranami. Obsah slova vylučuje jeho použití na situaci, kdy získává jedna strana a ztrácí druhá strana. Jestliže pan Voda zavraždí pana Suchého nebo pan Suchý zavraždí pana Vodu, tak jedna strana vyhrává a druhá strana prohrává. Je lze uzavřít, že se nejedná o směnu. Obecně platí, že není směnou každý vztah, ve kterém nejsou přítomny prvky vzdání se hodnotného a získání hodnotnějšího. A není třeba vymýšlet krkolomnou konstrukci „vraždy na poušti“.

Pokud pan Suchý nemá hodnotu ke směně a přinutí pana Vodu k odevzdání hodnotného předmětu. Nebo pan Suchý sebere hodnotný předmět panu Vodovi bez jeho vědomí. Ať je skutková podstata popisovaných činů jakákoli, tak se nejedná o směnu a je mimo předmět článku, protože toto je ekonomický článek. Jestli jsou skutky učiněny za použití násilí nebo pod pohrůzkou použití násilí nebo bez vědomí vlastníka věci, je nekonečně lhostejné. Důležitý je právě a pouze fakt, že ničemný tvor získal hodnotné předměty pilného člověka bez poskytnutí protihodnoty. Pan Voda vynaložil vzácné statky (alespoň čas a úsilí) k vytvoření hodnotného předmětu, vzdal se jich ve prospěch ničemného tvora a výsledek je ztráta pana Vody. Ekonomickou hantýrkou řečeno: neviditelná ruka trhu byla nahrazena viditelnou rukou ničemného tvora. Ekonomové se vyhýbají hodnotícím výrokům stejně důsledně jako K. Marx popisu beztržní společnosti.

Staré úsloví praví: když dva dělají totéž, není to totéž. Pokud se pan Suchý změní v pana Státního, tak (abakadabra) předchozí činy mají zcela odlišné vyústění. Pan Státní nemá hodnotu ke směně a přinutí pana Vodu k odevzdání hodnotného předmětu – daně z příjmu, zákonné odvody atd. Nebo pan Státní sebere hodnotný předmět panu Vodovi bez jeho vědomí – tisk inflačních peněz, spotřební daně atd. Pan Státní získal hodnotné předměty pilného člověka bez poskytnutí protihodnoty. Hodnotné předměty

přece pan Voda směňuje s panem Pivem za hodnotnější předměty. Ekonomickou hantýrkou řečeno: vzácné zdroje jsou vyplývány.

Etatisté a socialisté (všech barev a ODSťnů) obvykle zahajují obhajobu státního plýtvání tvrzením, že poskytovanou protihodnotou jsou „veřejné statky, udržování sociálního smíru prostřednictvím sociálních výdajů, politik zaměstnanosti a inkluze a rovnosti pohlaví“ nebo jinou intelektuální neslušností. Mašiblové zase přicházejí s tím, že „jinde to mají také“, nebo „jsme poslední, kteří to ještě nemají“, nebo „bude tady Somálsko“. Případně jinou umrtvující pitomostí.

Ekonomie je bezhodnotovou vědou a nemá nástroje k odlišení jednání pana Suchého a pana Státního. Stateční zkoušeli vysvětlit výběr daní jako transakční náklad, statečnější jako externalitu a nejstatečnější jako nástroj dosažení společenského blahobytu. Gary Becker (nositel Nobelovy ceny za ekonomii z roku 1992) velmi humorně ukázal absurditu podobných úvah: „V počátečním období mé práce o zločinu mě mátl, proč je krádež považována za společensky škodlivou, když zdánlivě pouze přerozděluje zdroje, obvykle od bohatších jednotlivců k chudším. Tuto záhadu jsem vyřešil, když jsem si uvědomil, že zločinci vynakládají zdroje na nákup zbraní a čas na přípravu a uskutečnění svých zločinů a že tyto náklady jsou neproduktivní, protože nevytvářejí bohatství, ale pouze ho násilně přerozdělují“. Směna obohacuje její účastníky. Daně obohacují výběřčího a jeho komplice, ochuzují plátce. Daně odvádějí vzácné statky z oblastí preferovaných zákazníkovi do oblastí nepreferovaných. Jinak by nemusel existovat mocenský aparát, kterým stát vynucuje výběr daní.

Frank Chodorov nebyl ekonom, tudíž mohl prohlásit: „Daně jsou loupež“.

Britsky premiér

Daniel Vavra

Jen taková perlička k současnému dění. když tu někdo vytahuje konspirace o tom, že Trump je od mládí ruský agent.

Současný mírotvorce a britský premiér Keir Starmer, nejenže kryl v průběhu své právní kariéry gangy pedofilů (aféra grooming gangs), ale když mu bylo 23, v roce 1986, vydal se jako mladý úderník do Československa budovat památník v Lidicích, kde byl pod pečlivou kontrolou StB. Níže jeho složka.

V osmdesátých letech byl Starmer členem redakčního kolektivu časopisu Socialist Alternatives, který byl napojen na Mezinárodní revoluční marxistickou tendenci a ovlivněn řeckým revolucionářem Michalisem Raptisem (Pablo). Tato publikace se zabývala radikálními socialistickými myšlenkami, včetně kritiky kapitalismu a podpory revolučních hnutí.

V tomto ohledu mám i osobní příběh od někoho, kdo se se Starmerem kdysi potkal a vzpomínal, jak tenkrát Keir vychvaloval, jak jsme se tu měli za komárů skvěle a měli zadarmo ty školky a zdravotnictví a když mu dotyčný sdělil, že jsme tu taky měli ostnatý dráty a uranový doly, tak odpověděl: No jo, ale ty školky...

Starmer je také společně s Liz Truss nejméně populární premiér Británie krátce po nástupu do úřadu za posledních 40 let. Pokles jeho popularity je označován za bezprecedentní.

Z nějakého záhadného důvodu mám tendenci tomu člověku nevěřit ani nos mezi očima.

Vzhledem k tomu, jak se u nás komunismus považuje za něco nepřijatelného, mělo by to pro většinu zdejších liberálů být podobné, jako kdyby některý pravicový politik byl v mládí členem nějakého ultrapravicového nacistického hnutí. Ale evidentně tomu tak není. Proč?

Poznámka k festivalu v Sydney

České Ivy spláchly Vlvy

9.března - 32. ročník filmových cen Český lev ovládl film Jiřího Mádlu Vlvy, který získal i cenu pro nejlepší film roku.

V Sýrii je válka.

V Sýrii se naplno obnovilo peklo občanské války. Pamatujete, jak tupí uchyláci, zvaní mainstreamovi novinari, jasali nad padem Assada?

Polní bojovníci HTS jsou stále přesvědčeni, že Sýrie by měla jít cestou striktně muslimského státu s přísným právem šaría. A nejsou spokojeni s politikou vůdce Golání, který se vrátil ke svému občanskému jménu Ahmad aš Šaraa, shodil maskáče a oblékl kvádro a začal jednat s politiky z mnoha zemí včetně EU a prosazuje multinárodnostní a multináboženskou koncepci nové Sýrie.

Jeho staří spolubojovníci si naopak myslí, že by se mělo zavést striktní právo šaría, nařídít ženám, aby se zahalily a zalezly do baráku a nevystřkovaly odtud nos, nelíbí se jim slavení křesťanských a židovských svátků ani další neřestné novoty. Hned od nástupu Goláního k moci začaly bublat v Sýrii nepokoje mezi obyvatelstvem různých náboženství a národností. A okolní státy a světové velmoci si také přihřívají svoji nechutnou politickou polívčičku.

Tento týden nepokoje přerostly v masivní ozbrojené střety, ve kterých bývalí bojovníci z HTS, kteří byli mezitím zařazeni k policii, vyrazili potlačit protesty v alávitských regionech na západě, v horách a na pobřeží Středozemního moře. Začali hned pěkně brutálně střílet ostrými, přidali se k nim nejprovařenější zahraniční džihádisté ze střední Asie, včetně čínských Ujgurů (to jsou ti hodní Ujgurové, kterým komunistická Čína tak ubližuje a oni jenom chtějí dodržovat svoje tradice). Velké skupiny ozbrojenců provádějí nájezdy na alávitské vesnice "nevěřících psů", kde popravují muže a znásilňují ženy. Místní pozorovatelé odhadují počty mrtvých za dva dny na 300-500, většinou mužů. Internet je zaplavený videi, na kterých džihádisté muže nejprve mučí, pak je nechají plazit se na místo popravy, kde jich několik desítek postřelí a vychloubavě to celé vylepí na internet.

Trochu štěstí mají jenom vesničané v okolí ruských vojenských základů Tartús a Hmeimím, ruské velení umožnilo několika tisícům lidí uchýlit se na bezpečné teritorium vojenských základů. Ale není tam pro ně k dispozici žádné vybavení, i když na několik dnů mají dostatek vody a potravin.

Vzestup a pád lidské mysli

Benjamin Kuras 8. ledna 2025

Máte-li za celý rok čas přečíst jen jednu knihu, měla by to být tato.

Já vím, že znalci anglo-americké literární kritiky poznali, že jsem právě ocitoval jedno z jejích otřepaných klišé. Ale přísahám, že jsem je dosud na žádnou jinou recenzi nepoužil. Tato kniha by navíc měla být povinnou četbou pro pedagogy, zdravotníky, právníky a praktikanty kreativních profesí. Nedoporučuji ji politikům, mohli by se z ní dovědět o sobě něco, co raději nevědí.

Česko-americký neurolog Martin Jan Stránský už do českého veřejného povědomí zapustil kořínky varovnými přednáškami o negativních účincích digitální technologie na mozek, provázenými častým refrénem „tohle není názor, to je věda“. Ti z nás, kdo ho znají déle, vědí, že je taky vydavatelem internetového časopisu Přítomnost a majitelem velkého domu s noblesní kavárnou a punkáčským nočním klubem. Taky ještě zábavný povídkář příběhů vesnického lékaře, zručný muzikant a vytříbený strandista.

To vše jeho neurologickému dílu (celoživotnímu, tvrdí on sám) VZESTUP A PÁD LIDSKÉ MYSLI dává rozmach, který nenechává na pokoji téměř žádnou sféru lidské činnosti, od zdraví a psychiky, přes vědy a technologie, po politiku, kulturu, náboženství a vzdělání. Zatímco k četbě většiny vědecké literatury (i té „populárně-vědecké“) laický čtenář potřebuje vydávat energii na pracné soustředění a přemýšlení, tato kniha „se čte sama“, jak praví jiné recenzentské klišé.

Cítíte se v ní jako na gumovém člunku pomalu a pohupovaně plovoucím klidně tekoucí řekou a prožíváte blažený požitek z poznávání a dozvídání (představte si Miloše Zemana na jeho rybníku za slunného dne). Čtete si román, jehož hrdinou je lidský mozek. Jednotlivé kapitoly dočítáte s napětím, jak to bude dál. Je napěchovaný informacemi, které zde musíme scvrknout do mikrokratky postačující sotva na to, aby se vám po knize sbíhaly sliny.

Vyplováte z té mrňavé kuličky explodující do Velkého třesku (na čísi příkaz „budiž světlo“) a rozstříkující se do milionů galaxií a miliard tělísek, z nichž jedno se stává naší zemičkou, na níž z bublající „prvotní polévky“ vyplovají prvky postupně se spojující v molekuly života, které spouštějí řetězec proměn, jemuž říkáme evoluce, a jehož hlavním hnacím motivem je přežití. Sledujete v tom dramatu postavicky zvané buňky, jichž máte v těle 37 bilionů, všelijak propojených. Ty obsahují ještě mrňavější skřítky zvané geny a dědičné spletnice RNA a DNA.

My zde přeskočíme miliardy let evoluce a stříhneme rovnou na hotový mozek, který už z opičího evolvoval v lidský těmito hlavními událostmi: Vzpřímenost na dvou nohách, chůze a běh, šikovnost rukou. Oheň a tepelná úprava potravy. Skupinová spolupráce, dorozumívání, jazyk. Tak se mozek stává orgánem učenlivým a mění lidoopa v unikátního tvora schopného řídit svůj vývoj i vývoj okolí a ostatních živočichů.

Přeskočíme celou podrobně popsanou anatomii mozku a poznamenáme si jen něco z jeho činnosti. Mihotají se nám tu biliony neuronových propojení, jichž je víc než hvězd v Mléčné dráze, a počítají rychlostí bilion bajtů za sekundu. Jejich hromadění informací dělá z mozku obrovskou knihovnu nebo počítač se speciálními regály podle různých funkcí. Třeba jen na trávení pracuje 100

milionů nervových buněk, komunikujících se 100 biliony organismů a bakterií v zaživacím traktu.

Dozvídáme se, jak vzniká paměť ukládáním faktů do vzorců a asociací, a jak se asociacemi zpětně vybavuje. Co je paměť implicitní (pro věci samozřejmé a rutinní) a explicitní (události a významy nerutinní). Jak funguje paměť krátkodobá a jak dlouhodobá. Jakou třídící a ukládající funkci má spánek. Jaké signály vytvářejí jakou náladu. Jak vzniká deprese ovlivněná zevně nebo vzniklá zevnitř. Jak pozitivně využít deprese ke zpomalenému přemýšlení. Co je autismus a co demence. Jak oddalovat demenci posilováním a rozšiřováním neuronových spojů vícejazyčností a rozličností zájmů a činností. Jak je mozek posilován a rozšiřován hudbou. Jak je důležité vyzývat mozek k novým úkolům a brát chyby jako proces objevování a učení.

Ten probíhá v těchto třech fázích: 1) Shromažďování informací a ukládání do tematických oddílů, 2) Vzájemné propojování, porovnávání a rozlišování, 3) Interpretace, pochopení, moudrost a kreativita. A aby bylo učení úspěšné, musí projít všemi třemi fázemi. Tak si mozek osvojuje nástroje k řešení problémů stylem „4K“: kritické myšlení – kooperace – kreativita – komunikace.

Ale pozor: mozek je lenoch a musí být postrkován vnějšími podněty. K tomu slouží „zrcadlové neurony“ specializované na napodobování druhých. Podnětem k učení může být i negativní emoce, jako nuda, strach, nebo „pozitivní frustrace“. Lépe se učí z papíru než z obrazovky, neboť vjem je zesílený podnětem hmatovým a snazší zapamatovatelností stránky jako kompletního obrazu.

Objevujeme, jak vznikají emoce, a jak jsou „párovane“ (láska- nenávisť, strach-troufalost), jak je naše rozhodování vědomě nebo povědomě řízeno na jedné straně vyhýbání se negativním zážitkům, na druhé touhou po odměně, která nemusí být hmotná, stačí emocionální (pocit štěstí, rozkoše). Jak snadno se necháváme svést k chybnému rozhodování předsudky, zkrácením informací, prvním dojmem, velikostí, kontextem, jmény nebo vzezřením osob.

Zaznamenáváme různé a dosud neuzavřené vědecké debaty o tom, co vlastně je vědomí, zda vzniká v mozku nebo zda naše osobní mysl je součástí nějakého kosmického vědomí. Jak nejnovější objevy a teorie kvantové fyziky a kvantové mechaniky mohou vědecky osvětlit spiritualitu a zážitky kosmického splnutí, v podobě kvant vzájemně propojených na vzdálenosti až mezigalaktické a mezičasové. Jak nesmrtnost našich elektronů a neuronů (energie nezaniká, jen se přeměňuje) by mohla vědecky vysvětlit mystické teorie nesmrtnosti a reinkarnace. A jak vše, co mysl dělá a prožívá (a že je toho v knize ještě mnohem víc), se promítá do fyzických projevů v mozkové struktuře, sledovatelných sofistikovanou technologií. Jednou z těch, které nás dovedly „na vrchol vzestupu lidské mysli“.

Tako se s blaženým pocitem štěstí pohupujeme v tom našem gumovém člunku plovoucím tou pomalou řekou, prodchnuti pýchou, jaký je ten náš mozek kabrák. S uznalým úsměvem nad vtípkem, jaké vědec dokáže do vyprávění vpašovat, jako „Archanděl Gabriel neustále poletoval kolem, čímž se ocitl jak v hebrejské Bibli, tak v Novém zákoně a Koránu“. Odtud už můžeme jen stoupat ke hvězdám.

Najednou, jako rána do hlavy, nás probere tato věta:

„Cesta do budoucnosti zde nabírá velmi nebezpečný směr.“

A následuje tsunami sýčkování.

Překročení hranice. Pád do propasti. Pokles emoční inteligence. Nové paradigma mění naše mozky. Potlačuje zavedené mezilidské komunikace a odsouvá rozumu stranou. Oslabuje paměť. Snižuje celkovou inteligenci a schopnost soustředění a rozhodování. Poškozuje komunikaci tváří v tvář a hlubší přemýšlení. Ubírá pocit štěstí. Přispívá k současné erozi a destrukci našich neuro-evolučních rysů a deformuje naši mysl a schopnost komunikace tváří v tvář.

Naše IQ už několik desetiletí klesá, jak mladé generace tráví dlouhé hodiny na sociálních sítích a hrách. Počet sebevražd přesahuje počet válečných úmrtí. Každý třetí člověk trpí poruchami. Nová návyková technologie z nás dělá hlupáky a mění naši mozkovou anatomii směrem k celkové degeneraci. A není to názor, je to věda.

Mobilní telefon je injekční stříkačka, kterou do našich mozků proudí toxiny, pomocí algoritmů, jež nedokážeme ovlivnit. Nad tím naším hloupením bdí počítačové programy monitorující informace o každém obyvateli jakéhokoli velkého města. A to jsme na sebe ještě plně nepustili umělou inteligenci.

Naškráblí jsme tady jen tu příslovečnou špici ledovce. Pro větší podrobnosti, do jaké kolosální evoluční šlamastyky jsme to zabředli, si už budete muset zalistovat ve Stránského knize. Jak se to on snaží řešit, se tady už nedovíte. Jednak na to nemáme místo, jednak by to bylo jako prozradit předem, že vrah je zahradník.

Text byl publikován v měsíčníku TO.

Dnes jsme se dověděli, že náš
dlouholetý čtenář
pan **Mirek Tůma**
Odešel do země bez návratu.
Tak je nás zase méně.

**Neposílejte peníze v hotovosti na
Noviny poštou!**

Uložte **\$95** přímo do banky **ANZ**,
na náš účet, **ale dejte nám vědět!**

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá, dejte
tam vaše členské (na obálce před jménem)
nebo telefonní číslo.

Děkujeme za Pomoc Novinám:

Jiří a Eva Tržický - \$25.00

Pavla a Vráťa Řehola - \$25.00

Pavel Svátek - \$20.00

CO BUDE

Volume 5 Issue 169 (669)

MUSÍME SI POMÁHAT

Marec– Březen

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každú nedeľu o 10,30 hod. a české mše svatých budou **Až se vrátí pan o. Peter Krigovsky z dlouhé dovolené.**

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je česká katolícká pobožnost v 11. ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pouť) - podává se občerstvení - všichni vítáni **Slovenská Svätá Omša** Každú štvrtú nedeľu o 12:00 hod v A Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Sokol Sydney

16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, Rezervace haly: **0404 849 888**; Rezervace baru, zahrady, restaurace, parties a herny - Marian: **0410 467 537** Hala pristupna pro sporty: Po-Ne 6:00-24:00 Restaurace/bar otevren: Pa-So 17:00 - 24:00, Ne 12:00-19:00. Vice info online: www.facebook.com/sokolsydney, www.sokolsydney.com.

CzechoSlovak Country klub v Sydney,

320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178; E-mail committeescsc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148, **02 9606 8703**

Restaurace otevřena:

Pouze v neděli od 12-16 hod.

Výběr Československých (lihovin) alkoholických nápojů.

Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc

30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153 Potřebné informácie nájdeť na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181 Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čes. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156; Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au www.csklubqld.org.au

Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,

Informace: Mobil: 0497 344 377

polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church St., Fortitude Valley, Qld., caa.brisbane@gmail.com

Združení Slovákov v Queenslandě,

Informacie: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združenie Cechov a Slovákov v Tasmanii

(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)

c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne

497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051 Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

Každou třetí neděli v měsíci v OBĚD od 12.30 hod

Nedělní obědy nám nyní vaří Ivo de Pol. Cena za tři chody \$30.- Data: 24.11.,8.12.2024, — 16.2.,16.3.2025

Rezervace zapotřebí.

Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.

(Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in

Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,

Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.

otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00

(2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jitka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

Email: CzechSlovakWA@hotmail.com

Web: www.CzechSlovakWA.org

KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109 www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canberra rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každú nedeľu od 19.00 do 20.00

SBS2 Frekvencie v hlavných mestách

FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm

Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm

Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm

Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm

Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 10.března Léta Páně 2025

CzechoSlovak Country Klub
je neziskova Organizace založena
v r. 1974 a vedená Dobrovolníky

Pozvání na oslavu Mezinárodního dne žen

Oběd MDŽ

Neděle 9 března od 12:00

a

Informace k dopisu z minulého čísla Novin 668.

Pan Krys rozšiřuje lži, a vymyšlené nepravdy, jde proti přání a instrukcím většiny členů, české a slovenské komunitě, a prosperitě a budoucnosti Československého Country Klubu. Vedení klubu jedna pouze podle legislativy a práva. Jako organizace jsme členem Club NSW. A následujeme řádné právní cesty v jakémkoliv rozhodnutí, v zájmu členů, CZ/SK komunity a budoucnosti této organizace.

Dle konstituce klubu, klub bude vždy nezisková organizace patřící členům, a České a Slovenské komunitě.

Operátor pohoštění bude pouze jenom najemce, platící klubu řádný a pravidelný najem.

Pan Krys se do září 2024 po celý 2 roky projektu Záchraný Klubu, klubu vyhýbal. Nebyl aktivním členem, brigádníkem, ani návštěvníkem. Nyní se rozhodl komunitě a klubu ublížit. Komunita, ale ví kde je pravda. Vedení Klubu

Sydney Czech and Slovak Film festival 2 - 6 dubna 2025

Wednesday, 2nd April -

Grand Opening Night

Complimentary Becherovka/Gin Coctails

Appetizers will be served

Live Music a Red Carpet Attire

7:00PM WAVES / Vlny | Drama / History / Thriller

Thursday 3.April 6:30PM

THE DORMANT ACCOUNT / **Spiaci účet** | Drama

Friday 4.April 6:30PM

HER DRUNKEN DIARY / **Zápisník alkoholičky** | Drama

Saturday, 5th April - Kids Raffle

Exciting Prizes and "Tea In Season" Tasting

- 1:30PM PROUD PRINCESS / **Pyšná princezna** | Fairy Tale / Family / Animation

- 3:45PM WALTZING MATILDA / **Tancuj, Matyldo** | Dramedy

- 6:30PM NOBODY LIKES ME / **Nikdo mě nemá rád** | Drama / Romance

- 9:00PM MIKI / **Miki** | Action/Thriller

Sunday, 6th April - Closing Night

Glass of wine, Raffle, Prizes

Special Guest Actress Vica Kerekes

Q&A post-screening

- 1:00PM BEHIND THE CURTAIN OF GREAT MOUNTAINS / **Za oponou velehor** | Documentary

- 3:15PM THE CHAMBERMAID / **Služka** | Drama / History / Romance

As part of the Czech and Slovak Film Festival there will be special screenings in Sokol Sydney at Frenchs Forest & Czechoslovakian Country Club in Kemps Creek. Dates and times will be advised soon.

#czechandslovakfilmfestsydney

Dva Češi zadrženi ve středu 26.2 pro pašování 12 kg amfetaminu.

Marian Varadi/46/ a manželka Drahomíra Valentová/54/, byli zadrženi po přeletu z Thajska na letišti v Sydney.

AFP obvinila každého z cestujících z jednoho případu dovozu komerčního množství hraničně kontrolované drogy, což je v rozporu s článkem 307.1 trestního zákoníku z roku 1995 (Cth). Za tento trestný čin hrozí maximální trest odnětí svobody na doživotí.

*Pochválíte někomu knír, a ještě se urazí!
Baba jedna nevděčná*

Dvojdomek v saské Hluchavě

Jiří Peňás

Mám rád, když vystoupím z vlaku na malém nádraží a jdu za soumraku neznámým městem dlouhou prázdnou ulicí, kde se kývají pouliční lampy. A já vyhlížím první otevřený bar nebo putyku, kam bych na chvíli vešel a zkušebně jen tak nasál atmosféru. Jenže v našem světě takové předměstské podniky rychle mizí a tam, kde jsem teď byl já, zmizely už snad úplně. První, na co bylo možné narazit, byl kebab, ale i ten byl zavřený, i když bylo sotva půl sedmé. Jenže město bylo tiché a téměř vylidněné, jen občas projelo auto a někdo rychle zašel do domu. Ale právě ta vylidněnost působila tak melancholicky a klidně, až se mi to líbilo. Připadal jsem si jako v nějakém metafyzickém obraze s nekonečnou rovnou ulicí, která vede neznámo kam, nejspíš na nějaké náměstí, také prázdné a pusté, jen uprostřed byl vánoční strom a za ním kostelní věž s pěkně nasvícenou bání, v níž zářila zavěšená ježatá hvězda, které se říká ochranovská a lze podle ní poznat, že jste v nějaké luteránské zemi, i když dnes už je to jedno a všechno se rozpouští, mizí a splývá.

To město, kde jsem vystoupil, se jmenovalo Glauchau, česky se mu prý říkalo Hluchov nebo Hluchava. Ten slovanský základ je tam patrný, jako u mnoha míst v téhle části Saska. To zde mezi městy Cvikov a Saská Kamenice tvoří přechod Krušných hor do vlnící se krajiny s protékající řekou Muldou, na jejích březích stojí městečka plná krásných opuštěných fabrik a vzpomínek na industriální slávu téhle kdysi průmyslem, především textilním, velmi pulzující části Říše.

Já jsem si ale Glauchau vybral spíš náhodou, prostě tam jel vlak z Chemnitzu, tedy té staronové Kamenice, kdysi na čtyřicet let přejmenované Karl-Marx-Stadt. Tam jsem se chvíli procházel po vánočních trzích. Tedy procházel asi není to správné slovo, spíš jsem jen tak okouněl mezi stánky a vybíral si klobásu, kterou bych někde rychle a bezpečně snědl, a pak z hrnku usrkal glühwein čili svařák z červeného vína s nějakou přísadou. Věděl jsem přitom, že jeho účinek lehce obestře mou mysl sladkolepkavou mráкотou, z níž jsem však chtěl včas uprchnout. Tak jsem našel levné přespání právě v nedalekém Glauchau, nastoupil do vlaku směr Cvikov, projel rodištěm Karla Maye, městem Ernstthalem, a za chvíli už byl v onom Hluchově, kde na mě čekal nocleh, ovšem až na druhém konci města, než bylo nádraží. Na něm jsem vystoupil zcela sám a pak šel tou nekonečně dlouhou ulicí s tichými domy. Některé byly zcela temné, ale občas za okny svítily obloukové svícny, kterým se tady říká schwibbogen, protože tam u kolébky s Ježíškem drží lucerny horníci, což má být připomínkou dávné hornické minulosti tohoto kraje, části Německa, odkud je to do Čech jen přes kopec, nebo spíš přes kopce, které obě části kdysi spíš spojovaly, jelikož na obou stranách se mluvilo stejným jazykem. A na obou se vedly i podobné životy, svázané s prací, dřinou, podnikavostí a urputností, což vedlo k rozkvětu hospodářskému, stejně jako k třídním bojům, k rozvoji sociálních hnutí a k složitým poměrům politickým, které vyústily v celé ty slavné katastrofy dvacátého století. (...)

<https://www.echoprime.cz/a/HJeUy/dvojdomek-v-saske-hluchave>

Pětipsy-listopad 1938

Eugenie Trützscher-Fügnerova von Falkenstein
Po 30. září podepsané smlouvě mezi Francií, Velkou Británií, Itálií a Německem, která do dějin vešla jako Mnichovská dohoda, vyšel 21. listopadu zákon, kterým se stali Sudety součástí Reichu. Československá republika, která bylo v roce 1918 tak slibně založena, přestala v její původní formě existovat.

„Doporučený dopis, pane inženýre.“

„V pořádku“, konstatoval Franz a natáhl ruku k poštačce.

„To nejde, tento dopis mu musím předat osobně.“

„To jsem ještě nezažil, normálně podepisuji já.“

„To je možné, ale tento dopis je do vlastních rukou adresáta.“

Na dlouhé diskuse neměl Franz ani čas ani náladu a dlouhé nohy poštačky ho mírně naladili:

„Slečno, to jsou možná předpisy, ale Váš kolega se nikdy podle nich neřídil.“

Mladé děvče cítilo upoutané oči staršího muže a styd jí dělala těžkosti mluvit: „Ten už nepříjde.“

Protože mluvila velmi potichu a nejistě, zůstal Franz klidný: „Proč?“

Slečna chvíli zaváhala, jestli má říct pravdu. Byl propuštěn protože byl Čech, rozhodla se lhát: „Nevím to přesně.“

„A Vy jste jeho nástupce. Tak si to u Vás musím vyžehlit. Já jsem zde správce“, představil se smějíc Franz.

„Vím to, ale přesto musím dát panu inženýrovi dopis osobně.“

„Ale ano, když na tom tak trváte, nemůžu nic dělat. Řeknu mu to.“

*

Hüder otevřel dopis mechanicky, aniž by si všiml odesílatele, právě tak mechanicky začal číst: „Tímto Vás žádáme se vzhledem k předání Vašeho statku Pětipsy přímo spojit s krajskou správou.“ Oproti svému zvyku vyskočil oběma nohama současně z postele a začal. Spaní v obou rukách držíc nezvozně přecházet po pokoji. Po určité době zůstal stát u okna, přečetl dopis ještě jednou, tentokrát také odesílatele a oslovení. Razítko a podpis začal pečlivě studovat. Podařilo se mu rozluštit jen první písmeno „J“, a obě poslední „ka,“. Dlouhé, štíhlé tělo se rozčilením začlo třást. Jako by nic neměli s tělem společného, dali se nohy opět do pohybu. Deset kroků až k řadě oken a deset kroků ke dveřím. Při každém nasazení špičky nohy, počítal kroky automaticky.

„Bohumíre, Bohumíre, nešlyšel si zvonek k obědu?“

„Čtyři, pět, šest...“

„Bože můj, co se děje?“

„Jedna, dvě...“

V tomto okamžiku přistoupila Tereza k manželovi. Zaslavil se a podíval se na ni překvapeně.

„Oběd je na stole. Vždy si přeješ, aby se jedlo přesně.“

„Ach oběd“, konstatoval jako by se jednalo o něco neobyčejného.

„Čekají na tebe.“

„Nech je čekat....Nepřijdu.“

„Ale to nám nemůžeš udělat.“

„Jistě, že můžu.“

„Prosím tě, pojd’.“

„Ne.“

Zpátky v jídelně, prohlásila Tereza, že jejímu manželovi není dobře a že proto nepříjde k obědu a také si ale nepřeje, aby mu jídlo bylo přineseno do ložnice. Děti i kuchařka tako zpráva potěšila. Tereza znala mechancholické city manžela. Ale to, co právě zažila bylo něco nového, něco, co ještě nezažila a co jí děsilo. Když odpoledne vešla do ložnice a našla ho v posteli číst Karla Maye zase se uklidnila.

Hüder se rozhodl, že výzvu bude ignorovat. Pro teď v Žatci pracující německou administrativu to byl důvod, mu po třech týdnech poslat dopis stejného znění. Sice s tak rychlou reakcí německých úředníků nepočítal, ale své předsevzetí, se u německé správy nehlásit, nic nezměnil. Pravý opak, na tuto výzvu reagoval mnohem klidněji. Pro zbytek dne si vyžádal klid a zmizel ve své pracovně, kde formuloval proti předání statku odpor. Příští den jel do Žatce a předal ho osobně v kanceláři německé správy.

Tentokrát reagovala okamžitě. O dva dny později, ve středu, kolem 10 hodiny ráno, přejela černá tatrovka se čtyřmi muži před vchod zámku.

Vycvičeně vyskočil šofér, otevřel dveře vozu, jimi jen s námahou protáhl Jedlička své tlusté tělo: „Tak do práce.“

„Franz Müller, správce“, řekl vedle něj sedící Ssa.

Jedlička se nascinován díval na erb nad dveřmi, odpověděl až za okamžik: „Vím, to celou věc nedělá lehčí. Kdyby to byl někdo z našich lidí, mohl by tohle tady převzít. Ale takhle se o to budu muset starat sám.“ Jedličkovi oči ještě stále vyseli na erb.

„Samozřejmě.“

„Tak do práce“, opakoval Jedlička a zatáhl za dlouhou šňůru.

Služebná, která otevřela byla odsunuta dozadu. Čtyři muži vstoupili, obhlédli se po hale, potom maširovali po širokých dřevěných schodech do prvního patra. Nahoře dal Jedlička instrukce: dva muži do leva, dva do prava, jedny dveře za druhým byly bez zaklepaní otevřeny.

Když Jedlička spatřil Hüdra a Terezu v posteli zasmál se nahlas.

„Co Vás to napadá, sem takhle vtrhnout?“ Hüdrův hlas zněl rozčileně.

„Heil Hitler. Máte přesně deset minut na oblečení.“

„Zakazuji si, aby jste se mnou mluvil tímto tonem.“

„Vy se obléknete a půjdete se mnou.“

Teraza, která si brizantnost situace uvědomila, se na manžela prosebně podívala.

Hüder si jejího pohledu nevšiml: „Zůstanu kde jsem. Když ode mne něco chcete tak mluvíte. V tom Vám nemohu zabránit, když už mé ložnici stojíte.“

„Nebudte drzej, clověče. Jste na půdě Reichu.“

„To je můj dům.“

„Přesně víte, že to není pravda.“

„To se uvidí“, rozčileně křičel Hüder, vyskočil z postele a zmizel v koupelně. Za deset minut opustil statek.

*

Hüder stál před psacím stolem za kterým seděl Jedlička. Rád by si byl sedl, ale netroufal si tuto prosbu vyslovit.

„Ale pane inženýre, Vy musíte také nás chápat. Tato země je německá a proto musí být v německých rukách.“

Jedlička, který se snažil mluvit vyrovnaným tonem, si zapálil cigaretu. Hůder začal kašlat. Jedlička táhl několikrát intenzivně na cigaretě, kouř vydechoval Hůdrovi přímo do obličeje, potom cigaretu položil do popelníku a pokračoval: „Nejde ani o víc ani o mén. Když budete ochoten se Váš odpor vzít zpátky, jsme také ochotni ke kompromisům. Dokonce jdeme tak daleko, že Vám nabízneme podobný objekt v Bavorsku.“ S triumfem v obličeji se díval na kašlajícího Hůdra: „Sedněte si.“ Měl s ním strpení.

Hůder si sedl, ještě několikrát zakašlal a potom řekl: „Pětipsy mi daroval otec a já si je chci nechat.“

„Pane inženýre, myslel jsem, že se dohodnem jako dva rozumní muži. Já jsem Vám vysvětlil co a jak. Mimoto nemám čas, s Vámi o něčem diskutovat, co je již dávno rozhodnuto. Ode dneška patří Pětipsy nám.“

„Nám?“

„Reichu.“

„To nemůžete udělat“, zvolal Hůder.

„Už je to provedeno.“

„Ale...“

„Máte přesně 48 hodin, aby jste Sudety opustil.“

Pěkně to tu vedeme, což?...

Benzina - státní podnik založený v r. 1958. Značka se přestala v roce 2023 používat, protože společnost byla ovládnuta polskou polostátní rafinerskou společností PKN Orlen.

České aerolinie - vznikly v roce 1923 a do roku 2024 patřily mezi pět nejstarších aerolinek na světě. Postupně je ovládla konkurenční společnost SmartWings, která v tradici značky nechtěla pokračovat.

LIAZ - nepřímo navazoval na historii automobilky RAF z roku 1907. V roce 1951 vznikl s.p. LIAZ. V roce 1998 vyhlášen první konkurz, v roce 2002 společnost zkrachovala.

Karosa - navazuje na tradici z roku 1896; název používán od roku 1948. V roce 2007 přejmenována na Iveco Czech Republic.

Skloexport - založen po 2. světové válce, aby zaštitil vývoz sklářských výrobků ze zestátněných podniků. V roce 1998 vypukla aféra, která vedle k likvidaci společnosti s miliardovými dluhy.

Poldi Kladno - založeno 1889, Podnik postupně rostl, zejména válečnými zakázkami v obou světových válkách. Ve druhé polovině 20. století do ní byla včleněna prakticky veškerá ocelářská výroba v Kladně. Po roce 1989 nastal úpadek, v roce 1995 zastavena výroba.

Zetor - strojírenská firma byla založena v roce 1946; v roce 2023 Zetor prodal své brněnské haly, většinu výroby traktorů přesouvá do Indie

Jawa - nejstarší fungující československá firma zabývající se výrobou motocyklů už od roku 1929; motocykly se již nevyrábí v Týnci nad Sázavou, ale v indickém městě Púne

Solo Sušice - Výroba sirek v Sušici sahá až do roku 1839; výroba byla v roce 2009 přesunuta do Indie.

Textilana Liberec - byl průmyslový textilní podnik založený ve druhé polovině 19. století; průmyslové objekty v letech 2003 a 2004 srovnaly bagry se zemí.

Bytex (Intex) - následovnická firma znárodněná firmy, kterou založil v roce 1843 I. Ginzkey; koberce byly vyváženy do celého světa; v současné době je rozsáhlý, zhruba

jedenáctihektarový areál,” využíván jen zčásti různými menšími firmami.

ČKD - strojírenský podnik založený v roce 1871; Nové vedení nebylo úspěšné a v roce 1998 stál holding na pokraji bankrotu; Stát některé společnosti prodal zahraničním investorům, například výrobu kolejových vozidel získal německý Siemens. Zbytek holdingu i s ochrannou známkou získala v roce 2004 společnost 11 FITE Seba Tanvald - textilní fabriku postavil v Plavech baron Liebieg v roce 1854; v roce 1948 vzniká státní podnik Seba Tanvald. V srpnu 2012 nastal definitivní konec kdysi slavné firmy.

OP Prostějov - moderní kořeny firmy sahají mnohem dál než do roku 1964, kdy byl otevřen nový výrobní komplex; původní kořeny oděvního podniku sahají do období předválečného Československa; firma skončila v roce 2009 v insolvenci a konkurzu v roce 2010

Živnobanka - patřila mezi nejstarší české banky. Byla založena roku 1868. V roce 2007 se Živnostenská banka 139 let po svém vzniku přejmenovala na UniCredit Bank ČR a fúzovala s HVB Bank ČR. Vznikla čtvrtá největší banka v Česku.

Čokoládovna Diana - Čokoládová značka Diana nepřežila 90. léta, přitom v roce 1996, kdy nový majitel děčínské čokoládovny, nadnárodní koncern Nestlé definitivně uzavřel děčínský provoz se 600 zaměstnanci, slavila Diana 103. narozeniny.

Československá plavba labsko oderská -ČSPL, s.r.o., se sídlem v Děčíně, byla založena 13.6.1922 jako Československá plavební akciová společnost Labská, Praha. Zakladateli byl tehdejší stát a banky. Společnost mohla provozovat veškeré aktivity, které souvisely nejen s dopravou zboží a lidí, ale také se stavbou a opravami lodí.

A mnoho dalších...

Oxid uhličitý.

Karel Jemelka.

To je Vám takový hodně divný plyn. Není to vidět, ale při vyšších koncentracích je to cítit. Vzniká to samovolně v přírodě, chrlí to sopky v sopečných plynech, člověk si ho odfoukne spolu s metanem, vzniká to spalováním v kotlech při vytápění, letí to z výfuků aut a produkuje ho každý kravinec... A ty auta.

A měl kdysi trochu jiný název. Kysličník uhličitý. Přejmenování z kysličníku na oxid jsme se stali o polovinu světovější, protože uhličitý bylo ponecháno česky. Holt ti vědci.

Poprvé jsem se s tímto strašlivým plynem setkal jako školák tuším ve třetí třídě. Na školním výletu v jeskyních v Lázních Teplicích u Hranic na Moravě. Tam byl přes chodbu natažen špagát. Chodba se svažovala dolů. Průvodkyně si stoupla ke špagátu. “Tak, děti, kdo si chce čichnout ke kysličníku uhličitému? Přicházejte po jednom.” Vzala mě za ruku, přistrčila ke špagátu a čichni si, Co cítíš? Sodovku.

Podruhé, tuším ve stejný rok, tekla vesnicí rygolem spousta vody do potoka. Na kopci u Hrdličkového hasiči čerpali studnu, aby ji mohli studnaři vyčistit. Než tam vlezli, spustili do studny na špagátě svíčku.

Prý kontrola, jestli tam není plyn. Svíčka na dně nesmí zhasnout.

Později na základce tuším v osmé třídě jsme v chemii dokazovali, že kysličník uhličitý je těžší než vzduch. A ejhle on ten, teď už oxid, se nám

potlouká atmosférou, stratosférou a bůhvíjakou sférou aby nám škodit a oteploval planetu.

A jak se tam nahoře udrží? Na háčkách od vánočních ozdob?

No a tenhle neřád nám zase pěkně navařil. No, opravím se. Asi se mu omluvím, protože byl pouze zneužit.

No, když tvrdím, že byl zneužit, pak mám proto své odůvodnění.

Oni totiž slavní a neomylní levicoví liberálové zjistili že jim lid obecný tak nějak přestává úpět. A lidu se nejlépe vládne, když úpí. Politických důvodů pro úpění se lidé dokázali zbavit, (Habsburků, komunismu i nacismu), tak musíme připravit jiné, daleko vědecktější důvody k úpění. Prosadíme multikulturalismus a Grýndýl.

Multikulturalismus proto, aby se báli, že je někdo podřízne když vystrčí nos ze dveří a Grýndýl proto, aby nám nelítali z jednoho konce světa na druhý, jedni za zimou na sních či ledovce, rajtovat na těch směšných prkýnkách a lámat si při tom oudy. Jiní do tepla, opálit se, zhnědnout jako ti arabští koránoví filozofové. A nepotřebují rozežranosti stylu, “zapomněla jsi koupit k televizi čipsy, tak sednu do starého dýzla a s čmoudem za zadkem si je zajedu do marketu koupit”.

A vůbec, nepotřebují poznat, kde by se žilo lépe. Kde je nepokutují za topení v kotlech nestanovených tříd, kde jim nechťejí zrušit dýzlové auto a nutit jim elektrovůz, ze kterého nelze utéct, když vzplane.... Tedy omezovat vše, co dělá tu “uhlíkovou stopu”.

Navzdory tomuto je televizní reklama plná propagace “Sodastrýmů”, (někdejší Autosifon), kde hnacím a ochucovacím plynem je právě onen “Oxid uhličitý”. A jsou ho tuny a tuny. Tuny a tuny, ze kterých je mi horko.

Tag yo, něco se může, něco se nesní. To podle toho, kdo co vlastní a kdo z toho má prospěch.

No a tak jsem trochu (víc, než by mě bavilo) hledal po internetu jakým způsobem onen Oxid lidstvu škodí, jaké jsou vědecky ověřené mechanismy působení onoho oxidu na oteplování planety. Ono ano, je spousta “vědeckých” prací na toto téma, ale jediným a stěžejním důkazem je krásný graf. Graf, který znázorňuje jak stoupá v globálním měřítku průměrná teplota planety a zároveň s oním stoupaním teploty stoupá i obsah onoho oxidu v ovzduší. Průšvih vidím ve faktu, že otitulovaní vědci připisují oteplení právě onomu stoupaní Oxidu. Nechťejí připustit, že to může být opačně. Možná stoupá oxid k vůli stoupaní teploty. Ale to se vědecky nedokladuje, (možná ano, ale není to ideologicky přípustné).

No jo, no. Ona toho oxidu v ovzduší je jen špetka. 0,04% obsahu vzduchu. A naproti tomu je vědecky dokázáno, že klesne li obsah Oxidu uhličitého pod půl špetky (0,02%) pak nebudou mít ani liberální býložravci (vegetariáni) co papat. Rostlinky i stromové nebudou mít co jít. Vychcípají.

No jo, no. Lidičkové, vzpamatujte se. Nakopejte Liberálům zadele. Nestane li se tak, budete zase úpět. A předpokládám, že úpění za komunistů bylo slabým odvarem úpění, které nás čeká.

V autoškole se ptám pán slečny.

Co uděláte, když zaparkujete a někdo vám píchne kolo?

Normálně pojedou domu autem, odpoví slečna, já stejně na kole neumím jezdit.

Ráda bych věřila v mír, ale není to pravděpodobné, říká Češka z Izraele

Jiří Pšenička, Milan Rokos

Dita Krausová přežila čtyři koncentrační tábory. Teď v rodné Praze čeká, až se uklidní situace v Izraeli, aby se mohla vrátit do země, kde od roku 1949 prožila většinu svého života. „Už se to blíží,“ říká v rozhovoru.

Dita Krausová i ve svých 95 letech vykazuje intelektuální a technické schopnosti, které by jí mohl závidět kdejaký padesátník. Rozhovor s redaktory Seznam Zpráv domlouvala přes aplikaci Whatsapp, následná komunikace probíhala po e-mailu.

„Tady mám počítač, připojuji se přes Zoom,“ ukázala ve svém vzorně uklizeném vinohradském bytečku, jak to má zařízené, když občas přednáší návštěvníkům v Terezíně. Jen si posteskla, že nohy trochu přestávají sloužit.

Takto zdravou mysl, chuť žít a učit se i novým věcem vykazuje žena, která kolem sebe viděla tolik zla jako málokdo. Coby mladá dívka židovského původu prošla hned čtyřmi koncentračními tábory. „Nejhorší to bylo tom posledním, Bergen-Belsenu. To bylo peklo,“ popsala mimo jiné.

Povídání s ženou, která přežila holokaust, se však stočilo hlavně k životu v Izraeli, kde byla s manželem Otou téměř od samého vzniku tohoto státu. A kam se nyní kvůli další válce s Hamásem a Hizballáhem zatím bojí vrátit. Moc nevěří, že by na Blízkém východě někdy nastal dlouhodobý mír. A ani si nedělá iluze, že by ve světě ustal antisemitismus.

„Vnímám to tak, že svět nás Židy nechce. Svět chce, abychom zmizeli z povrchu zemského,“ domnívá se Dita Krausová, byť si zároveň pochvaluje, že v Česku taková atmosféra není.

Už jste několik měsíců v Praze. Kdy jste byla v Izraeli naposledy?

Loni jsem jako vždycky přijela v září. Chtěla jsem odjet po dvou měsících, ale začala válka, tak jsem od té doby tady. Už přes rok, jen v červnu jsem jela na krátkou návštěvu domů a přivezla si několik věcí, které mi tu scházely. Teď jsem tu neznámo do kdy.

Plánujete, že se tam zase vrátíte?

Jistě, je to můj domov. Mám tam rodinu, posledního syna, vnuky a pravnučky. Ale chtěla bych se vrátit, až tam nebude takové nebezpečí.

Sledujete aktuální zpravodajství?

Ano. Zrovna dnes ráno o Libanonu. Zatím to vyhlášené příměří nevypadá úplně jistě.

Jak vzpomínáte na 7. říjen loňského roku, kdy se u hranic s Gazou rozpoutal ten masakr?

Bylo to děsivé, děsivé. Dostávala jsem zprávy nejen z novin a z televize, ale i soukromé od lidí, kteří mají své syny na vojně. Slyšela jsem příšerné detaily o tom, co tam udělal Hamás lidem v osadách. Tomu se vůbec nedá uvěřit.

Zasáhla probíhající válka i vaše blízké?

Naštěstí ne. Mám jednoho vnuka ve vojenském věku, ale není v žádné bojové jednotce.

Děláte si naděje, že nastane dlouhodobý mír?

Mír nebude, možná ale bude několik let klid. Tak jako to bylo v minulosti. Měli jsme tolik válek, ale mezi nimi býval klid. Já jsem jich v Izraeli prožila už pět.

Práce, která dávala smysl

Vy žijete v Izraeli téměř po celou dobu existence tohoto státu. Kdy jste se tam s manželem Otou cítili nejlépe a nejbezpečněji?

To byla léta, když jsme opustili kibuc Giv'at Chajim a šli do vesnice Hadassim, kde jsme pracovali jako učitelé. Trvalo to nějakých třicet let, než jsme šli do důchodu. Měli jsme tam moc dobré podmínky, dobré přátele i dobrou práci.

Jak to na místě vypadalo?

Byl to oplocený areál vesnice s budovami, školou a kolejemi pro studenty - zděné, dvoupatrové budovy s pokoji pro čtyři. Kolem trávníky, stromy a cestičky... Ty budovy byly původně postaveny pro židovské sirotky z Evropy. Přicházely skupiny dětí, které tam byly ubytovány a učily se hebrejsky. A aby se naučily dobře hebrejsky, přijímali tam i místní děti. V té škole jsme s Otou pracovali, já nejdříve v jídelně, pak mě začali posílat na nápomocné hodiny k žákům, byl mezi nimi i jeden ze synů generála Moše Dajana (svého času i ministr zahraničí Izraele, pozn. red.). Ten měl sice rodiče, neměli na něj ale čas, tak ho tam také poslali. Byla to dobrá škola.

Co vás na tom nejvíce bavilo?

Měli jsme s Otou pocit, že děláme důležitou práci, která dává smysl. Když jsme tam přišli, děti z první generace právě maturovaly. Potom tam už přijímali i děti z rozpadlých rodin, z rodin diplomatů... Ty děti, co neměly rodiny, jsme my učitelé přijímali v sobotu mezi nás domů. Já měla tři takové, dvě dívky a jednoho chlapce. Jedna ta dívka pořád žije a považuje mě za náhradní maminku. Vystěhovala se do Kanady.

Do Československa jste se poprvé vrátili až v roce 1989. Jaké to bylo, když jste po čtyřiceti letech viděli Prahu?

Byl to zážitek, do té doby jsme přijet nesměli. Tohle bylo v březnu 1989, mám z toho i několik fotografií. Manžel byl tehdy pozván jako delegát na sympozium do Terezína. Konalo se tam velké setkání, trvalo dva nebo tři dny, přijeli lidé z nejrůznějších zemí. Potkali jsme se tam s lidmi, kteří s námi kdysi byli i v táborech, bylo to pro nás všechny velmi emotivní. Stýskalo se nám, však jsme byli s Otou oba rodilí Pražáci. Neočekávali jsme, že Sovětský svaz skončí, udělali jsme tudíž čáru a mysleli si, že se sem už nikdy nedostaneme.

Když jste teď v Izraeli, jak moc tam ještě funguje československá komunita?

Z těch, co se přistěhovali jako my, už velká většina lidí nežije. Mám tam jednu kolegyni, nejsem s ní ale ve styku. Jsou tam děti mých kolegů, některé umí česky, ale nevidám je.

A potkáváte se ještě s lidmi, kteří si prošli koncentračními tábory jako vy?

Když jste byl s někým na vojně, jste většinou kamarádi na celý život. A tak to máme mezi sebou i my. To nás spojuje.

Nenávist jsem nikdy necítila

Hodně se teď v Evropě mluví o nové vlně antisemitismu, který jste zažila na vlastní kůži. Jak to vnímáte dnes?

Vnímám to tak, že svět nás Židy nechce. Svět chce, abychom zmizeli z povrchu zemského. A to se opakuje po staletí a tisíciletí. A zřejmě to nezmizí. Lidé jsou dnes vzdělanější, mezi zeměmi je lepší komunikace, ale nic z toho nepomáhá. Nechtějí nás, svět nechce Židy.

Nemám pocit, že by takhle uvažovali lidé v Česku. Určitě ne většinově.

Česko je výjimečné, proto mi nevadí tady být. Tady to vůbec necítím. Češi mají Izrael rádi, muslimové tu nedělají proti Židům demonstrace. To je ale výjimka.

Jak jste se po všech těch hrůzách v koncentračních táborech vyrovnávala s tím, když jste po válce někoho slyšela mluvit německy?

Už jsem si zvykla, ale po válce jsem nemohla němčinu slyšet. Trvalo léta, než jsem to přemohla. Byla jsem několikrát pozvaná do Německa, a nejela jsem, nechtěla jsem s nimi přijít do styku. Dnešní generace už to ale vidí jinak a uznává tu strašlivou vinu a mnozí z nich pracují proti antisemitismu.

Jedna německá rodina - hlavně to byl Karl-Heinz Schultz, zvaný Heiner - věnovala celý život hledání žen poslaných z Osvětími na práci do Německa. Podobných jako jsem byla já, co jsme potom byly v Hamburku. A tenhle pan Schultz, který nedávno zemřel, našel po celém světě mnoho žen, včetně mě. Postaral se o to, aby byly nápisy na místech, kde jsme pracovaly a bydlely. Celá komunita v jeho vesnici přispěla na to, že nás přeživší tam pozvali, asi pět nás tam bylo. A on se skutečně celý život zabýval tím, aby to nějak odčinil. Byla jsem i u jeho hrobu. A právě díky němu jsem už několikrát Německo navštívila a díky jeho činnosti jsem přestala ten odpor k němčině a Němcům cítit.

Nenávist jste nikdy necítila?

Odpor ano, ale nenávist ne. Já nemám v sobě nenávist. Prostě nemám v sobě žádnou nenávist.

Bergen-Belsen bylo peklo

V jednom rozhovoru jste popisovala, jak člověk v koncentráku emocionálně zamrzl. A že se tím vlastně tělo obrnilo proti krutostem.

Ano, to je podle mé zkušenosti taková nějaká přírodní obrana. Jako se tělo brání, když nemá potravu a rozhoduje se pak, čeho se může vzdát. Napřed tuku - člověk hubne, ubývá svalová hmota, lidem v koncentráku zmizelo břicho, zmizela prsa, ženy ztrácely menstruaci... To tělo rozhoduje za vás, příroda vám pomáhá přežít. A stejně to tělo udělalo i s emocemi. Aby se člověk úplně nezbláznil, zůstaly potlačené. Víím, že to, co se kolem mě děje, je hrozné, ale netruchlím.

Prošla jste celkem čtyřmi tábory - Terezín, Osvětím, pracovní v Hamburku a Bergen-Belsen. Kdy jste se cítila nejhůře?

Jednoznačně v tom posledním, Bergen-Belsenu. To bylo peklo.

Přitom to bylo už de facto na samém konci války. To je to, co se vám nejčastěji vrací ve vzpomínkách?

Co se mi nejvíce vrací, je smrt mé maminky, která tenhle tábor dokázala přežít - už i přibrála na váze, měly jsme plány vrátit se spolu do Prahy - a najednou nebyla. Zemřela dva měsíce po osvobození.

Bylo vám jen šestnáct let, tatínek už byl také po smrti, musela jste se cítit hrozně osamocené.

Já jsem vůbec nevěděla, co si mám se sebou počít. Byla jsem úplně bezradná, neměla jsem ponětí, jak dál žít.

Jakou jste měla motivaci, když jste se v roce 1949 stěhovali s manželem do Izraele?

Já žádnou. Tou mou jedinou motivací byl můj manžel, který byl sionista. On už před válkou tam chtěl emigrovat, připravoval se na to, učil se dva roky na statcích zemědělství, jak se co dělá, jak se orá, jak se dojí a všecko... A jakmile to bylo možné, chtěl odjet. Já jsem žádné vlastní plány neměla. Neměla jsem dopředu vůbec žádnou představu, co mě tam může čekat, co bude, kde budeme, co budeme dělat... Podřídila jsem se v tom manželovi. On byl také o osm let starší, já byla ještě taková dětinská a nezkušená, on už byl dospělý.

Vy jste jako malá vyrůstala v židovské rodině, kde se mluvilo německy i česky, jak se vám dnes nejlépe mluví, když do toho přibyla i hebrejščina?

Nejlépe stále česky. Hebrejsky, německy a anglicky je to u mě tak nastejno. Ale čeština se mi naplno vrátila až od doby, co sem zase jezdím. My jsme sice s manželem pořád doma mluvili česky, ale to byla taková jen všední mluva. Hebrejštinu umím po těch letech vlastně nejméně ze všech těch jazyků. Rozumím všemu, ale neumím pravopis a čtu hrozně pomalu. Hebrejsky přečtu jednu stránku, kdežto anglicky, česky nebo německy za stejnou dobu čtyři. To jsem si i změřila. Ono je to i fyzicky komplikovanější, když čtete text zprava doleva a nemá to samohlásky. Oči vám z toho jdou šejdrem.

Z Gazy by mohla být riviéra**Když ještě manžel žil, jistě jste se spolu mnohokrát bavili o tom, zda existuje nějaký recept na soužití Židů s Palestinci a Araby, nebo ne?**

Ano, jistě, my oba jsme byli ve straně Šimona Perese (někdejší izraelský premiér a předseda Strany práce, posléze i prezident, pozn. red.). On hledal mírové soužití. Tím směrem jsme uvažovali i my. Myslím, že kdyby lidé v Gaze s námi spolupracovali, mohli si z Gazy udělat riviéru. To území má totiž úžasný potenciál. Oni ale místo toho, aby budovali, zůstávají jako čtvrtá generace uprchlíky, nic nedělají a nechávají se žít. Je to nelogické, dělají to špatně pro sebe, mohlo by se jim dařit báječně.

Když dnes v televizních záběrech vidíte, jak v Gaze po útocích izraelské armády umírají i civilisté, co to s vámi dělá?

Mně je líto těch ubohých lidí, kteří tam žijí ve stanech a nemají dost jídla, nemají dost vody, nemají dost léků, protože ti jsou nevinní. Jde o obyčejné rodiny, to jsou chudáci. Ale jsou vedeni radikály, kterým nezáleží na lidském životě. Je to nelidské a kruté. Jediná vina těch obyčejných lidí je v tom, že si před lety Hamás zvolili.

A jak se díváte na nynější pravidelné protivládní demonstrace v Izraeli za osvobození unesených rukojmích?

Osobně jsem také proti Netanjahuovi. Nemohu mu odpustit, že vzal do vlády ultraortodoxní nerealistické fanatiky.

Nelíbí se vám politika izraelského premiéra?

Nemůžu posoudit, jestli to dělá špatně, nebo ne. Nejsem si jistá. Ale osobně je mi ten člověk proti mysli.

Máte, nebo měla jste někdy nějaké přátele mezi Palestinci?

Ne, já jsem s nimi do styku nepřišla. Jen jsem měla jednoho kolegu - šlo o ředitele školy z jedné arabské vesnice - když jsem dělala učitelský

seminář. To už bylo v dost pokročilém věku, bylo mi přes čtyřicet, on chodil do stejného semináře. Byli tam i další muslimové a Arabové a všichni jsme se spřátelili a moc dobře jsme si rozuměli.

Takže věříte, že lidé spolu navzdory rozdílnému náboženství dokáží vyžít?

Ano, sousedé ano, když nejsou proti sobě poštváni seshora. Však úplně na začátku byla spolupráce, Židé naučili Araby vysoušet močály a orat mechanickým pluhem a jiné věci, které tehdy ještě neměli. Hodně se naučili. To bylo na začátku století, ještě před státem Izrael. Tehdy bylo dobré sousedství.

Dnes už nevěříte v dlouhodobý mír v té oblasti Blízkého východu?

Ráda bych věřila, ale není to pravděpodobné. Ti první pionýři, co přišli, měli plán, že to bude mírové soužití a že to bude náš domov. Ti tomu věřili, ale ukázalo se, že svět to nechce.

Učte děti toleranci**Lze říci, kde se cítíte více doma? V Praze, nebo v Izraeli?**

Nedá, protože když jsem tam, jsem i tam totálně doma. Když jsem tady, tak zase tady.

Co vám dělá největší radost v Praze?

Dělá mi radost, že v tomto věku ještě funguju, že mám plno přátel, i nových a mladých, kteří ke mně rádi přijdou a povídáme si. To je ohromná výhoda, protože většina starých lidí už jsou osamocení. Já nejsem osamocená. Toho si velice vážím. Moc se těším, že zítra přijde ten a pozítří zase ta.

Když dělám přednášky v Terezíně, tak vždycky říkám, učte své děti a lidi kolem sebe toleranci. Aby rodiče nezakazovali svým dětem hrát si s někým jen proto, že je trochu jiný. Třeba nějaký malý Cikánek.

Je čas Vánoc. Vy jste je jako Židé někdy doma slavili? Nebo spíše Chanuku - Svátek světěl?

Já si pamatuju, že jako dítě jsme měli doma jednou nebo dvakrát stromek. Ještě jsem byla malinká, bylo mi čtyři nebo pět let. Pamatuju si na ten podstavec, co se do toho stromek dával. Ale pak už ne, pak už místo toho nebylo nic. Ani Chanuka.

Byli jste tedy spíš taková sekulární rodina?

Totálně. Socialismus to bylo pro nás to „náboženství“.

Co je pro vás tou zásadní hodnotou, kterou by si měli lidé mezi sebou předávat?

Když dělám přednášky v Terezíně, vždycky říkám, učte své děti a lidi kolem sebe toleranci. Aby rodiče nezakazovali svým dětem hrát si s někým jen proto, že je trochu jiný. Třeba nějaký malý Cikánek.

Po čem se vám za ten rok, co jste pryč, nejvíce z Izraele stýská?

Já bych tam moc ráda žila tak, jak jsem žila dříve, ale přátelé už ubývají. Já mám v Netanji, kde bydlím, už jedinou přítelkyni, nemám už tam tu původní společnost. Kromě jediného syna a jeho rodiny. Jinak je to tam ale moc pěkné. Jsem tam jen pár kroků od moře. Chodili jsme dříve i denně plavat. Ale posledních několik let už ne, už si netroufnu. Posledně, když jsem byla, mě převrátila vlna.

Kdy se tedy chcete vrátit?

Asi to bude už brzy, protože já se už nebudu moci obejít bez pomoci. Už se to blíží."

**** Dita Krausová

Narodila se 12. července 1929 pod dívčím jménem Edith Polachová do židovské rodiny v Praze.

Je dcerou právníka JUDr. Hanuše Polacha a vnučkou meziválečného senátora Národního shromáždění Johanna Polacha.

V roce 1942 byla s celou rodinou deportována do Terezína a následně pak do terezínského rodinného tábora v Osvětimi. Její otec tam v únoru 1944 zemřel.

Po likvidaci tábora byla spolu s matkou transportována do pracovního tábora v Hamburku a odtud do koncentračního tábora Bergen-Belsen. Matka zemřela krátce po válce, na konci června 1945.

V roce 1947 se se provdala za Otu B. Krause (spisovatel, učitel a grafolog narozený v roce 1921 v Praze), jehož znala již z Terezína a Osvětimi.

V roce 1949 spolu emigrovali do Izraele, kde posléze oba pracovali jako učitelé. Měli spolu tři děti (starší syn se narodil ještě v Praze, dcera ve dvaceti zemřela).

Od manželovy smrti (v roce 2000) žije sama v izraelském městě Netanja.

Během života se kromě jiného věnovala i malování barevných lučních květin, jež rostou v Izraeli.

O svém životě napsala knihu „Odložený život“.

Na motivy jejího příběhu napsal španělský spisovatel a novinář Antonio González Iturbe bestseller „Osvětimská knihovnice“.

VYDAVATEL :

Upozorňujeme, naše milé a laskavé čtenáře, že v naprosté tichosti Albanese a jeho dělnická strana /vláda přidělila Afgháncům tisíce víz a zavázala se k sociální podpoře při jejich usídlení.

Do konce roku 2026 bude pro Afghánce připraveno dalších 26 500 míst. Cílem programu je údajně „sjednotit uprchlíky s jejich rodinami v Austrálii“.

Upozornila na to organizace Newsmax Australia.

Akce roku v Sokole se blíží!

Tešte se na:

- ♥ - burčák
- ♥ - živá hudba - KUKABURA
- ♥ - Štefan a jeho dobroty na grilu/sebou
- ♥ - vynikající jídla BEZ čekání
- ♥ - nová zahrádka
- ♥ - zákusky
- ♥ - Plzeň víno káva čaj
- ♥ - příjemná obsluha a skvělá nálada

Trump 5.března

Daniel Vávra

Trump měl v noci na dnešek významný projev v americkém kongresu. Byl to nejdelší projev prezidenta před kongresem a zaznělo v něm mnoho velice klíčových věcí. Z pohledu Republikánů to byl naprostý triumf, prakticky po každé větě měl ovace ve stoje a nadšený řev USA, USA, USA. A když říkám řev, myslím řev jak někde na sportovním utkání. Od kongresmanů! Dokonce i komentátoři na CNN a dalších levicových médiích uznávali, že si Demokrati namazal na chleba a na konci byli bezradnější než na začátku. Celé to byl typicky trumpovský mix brutálně ironického stand up vystoupení, do extrému vyhnané pompéznosti, velice silných srdceryvných momentů a elektrizující hrdosti jak z motivačního videa.

Trump prezentoval dosavadní výsledky svého vládnutí a celou řadu kroků, které se právě staly a nebo chystají. Čekal jsem plný napětí, jak se budou tomuto projevu věnovat naše veřejnoprávní média. A opět nezklamala!

Na stránkách státního rozhlasu je momentálně hlavní zpráva, že výroky JD Vance, které ani neřekl, našťovaly Francii. V ranních zprávách na ČRo+ věnovali projevu přibližně stejnou dobu jako rekonstrukci nádraží v České Třebové (jakože fakt). Následně v nějakém vstupu vystoupil zase profesor Lukeš a jediným tématem byla cla. Radek Pokorný v nějakém rozhovoru vtipkoval o Trumpem zmiňované ceně vajec a to je asi tak vše.

Demokrati se tam snažili bučet a rušit, až jednoho z nich museli vyvést ven a pak už jen trapně mlčeli. Trapně mlčeli i když se tleskalo přítomnému chlapečkovi s rakovinou mozku, kterému Trump udělil status čestného agenta Secret Service jako symbolické gesto. Když pojmenoval národní park po holčičce, která měla ráda přírodu a byla zavražděna nelegálním migrantem, taktéž mlčeli.

Tak co tam všechno zaznělo?

Nelegální migrace fakticky přestala existovat. Na hranicích nejsou téměř žádní uprchlíci. Trump řekl, že je nejnižší v historii, CNN to "factcheckovalo", že je nejnižší "jenom" od roku 1960.

K tomu dodal: "Pořád tvrdili, že k zastavení migrace jsou potřeba nové zákony, ale evidentně stačí jiný prezident."

Pochlubil se, že skončila cenzura a kriminalizace politických oponentů. Přičemž si neodpustil jízlivou poznámku, že v jeho případě se to Demokratům dost vymstilo a stejně to nefunguje.

Oznámil zrušení DEI a woke ve státní správě a konci diskriminace na základě rasy a pohlaví. USA je opět meritokracie.

Zakázal "Critical Race Theory". Angličtina je jediný oficiální úřední jazyk a jsou uznávané jen dvě pohlaví.

Zakázal účast mužů v ženských sportech.

Hlavním fokusem vlády bude snížení cen energií. Otvírají se Bidenem zavřené elektrárny a bude se těžit co to půjde. Drill baby drill.

Začalo se pracovat na gigantickém plynovodu z Aljašky, kde budou investovat biliony dolarů Japonsko a Korea.

Následně vyjmenoval celou řadu absurdního rozhazování peněz, které objevil DOGE. Jen namátkou jedna jeho hláška: "Dali jsme 8 milionů

dolarů na propagaci LGBTQI+ v africkém národě Lesotho, o kterém nikdo nikdy neslyšel."

Následně se věnoval těm milionům 150 letých lidí v americkém sociálním systému: "Máme podle databázi sociálního zabezpečení více než 130 000 lidí starších 160 let. Máme zdravější zemi, než jsem si myslel, Bobby."

Oznámil, že chystá obří daňové škrty.

Oznámil, že se chystá otevírání nových továren na auta. Mimo jiné Honda otevře velkou fabriku v Indianě.

Kromě toho chce v rámci snižování daní snížit daně z domácí výroby a z veškeré průmyslové výroby a stejně jako dříve umožní stoprocentní odpočet nákladů.

Pak tedy mluvil o clech a přiznal, že krátkodobě zvýší náklady. Nicméně, že nebude dál tolerovat situaci, kdy všichni mají uvalené cla na USA, USA na všechny ne a všichni se pak tváří, že je to on, kdo rozjíždí obchodní války.

Díky politice "Amerika především", jen za posledních několik týdnů bylo v Americe investováno 1,7 bilionu dolarů.

Senát právě schválil zákon Take It Down Act zaměřený proti deep fake videím.

Připomněl, že hned první zákon, který podepsal, nařizuje zadržování všech nebezpečných kriminálních imigrantů, kteří ohrožují veřejnou bezpečnost, pojmenovaný po jedné z obětí Lake Riley act.

Po další oběti, dvanáctileté holčičce, kterou nelegální migrant dvě hodiny mučil, než jí zavraždil, pojmenoval Národní přírodní rezervaci.

Vyhlásil zahraniční vězeňské a drogové gangy a kartely za teroristické organizace. Což umožňuje jejich velice brutální perzekuce.

Oznámil, že Mexiko předalo jeho vládě 29 zadržovaných vůdců největších kartelů. "To se ještě nikdy nestalo. Chtějí nám udělat radost. Vůbec poprvé."

Vydal nařízení požadující povinný trest smrti pro vrahy policistů a požádal kongres aby z něj udělal zákon.

"Žádám také o nový zákon o kriminalitě, který bude tvrdý vůči recidivistům a zároveň posílí ochranu amerických policistů, aby mohli dělat svou práci beze strachu, že jejich životy budou zcela zničeny. Oni nechtějí být zabíjeni. Nenecháme je zabít."

Prohlásil, že do ulic se vrátí právo a zákon.

Podepsal exekutivní příkaz zakazující veřejným školám indoktrinovat děti transgenderovou ideologií. "A naše poselství každému dítěti v Americe je, že jsi dokonalý, přesně takový, jakého tě Bůh stvořil."

"S potěšením mohu oznámit, že v lednu měla americká armáda nejlepší náborový měsíc za posledních 15 let a že všechny ozbrojené složky mají jedny z nejlepších náborových výsledků v historii našich služeb. Jaký to rozdíl."

Požádal Kongres, aby financoval nejmodernější protiraketový štít "golden dome" na ochranu vlasti, který bude vyroben v USA.

"Dnes večer oznamuji, že v Bílém domě vytvoříme nový úřad pro stavbu lodí a nabídneme zvláštní daňové pobídky, aby se toto odvětví vrátilo domů do Ameriky."

Prohlásil, že velká americká společnost oznámila, že kupuje oba přístavy kolem Panamského průplavu a spoustu dalších věcí, které souvisejí s Panamským průplavem a několika dalšími kanály.

Zopakoval, že si přeje připojení Grónska k USA, kvůli mezinárodní i americké bezpečnosti.

Oznámil, že byl lapen strůjce teroristického útoku na Američany při evakuaci z Afghánistánu a je převážen do USA aby čelil spravedlnosti. Zároveň, že přiveze zpátky rukojmí z Gazy.

Vyčetl Evropanům, že za ruskou ropu a plyn utratili více, než za obranu Ukrajiny a oznámil, že Zelensky je připraven jednat o míru a stejně tak i Putin.

Zároveň oznámil, že se mu podařilo dostat z Ruska zpět Marca Fogela, který tam byl neprávem odsouzen ke 14 letům. Zmínil, že Marc je z Butleru, kde byl na Trumpa spáchán atentát a že před atentátem to slíbil jeho 95 leté matce.

Závěrem pronesl vlasteneckou ódu na Ameriku a nezlomného ducha jejich obyvatel jako vystřiženou z nějakého filmu a sklídl obří ovace. Tři čtvrtiny Američanů podle CBS News Trumpův projev schvalují a vzbudil v nich naději a hrdost.

Tolik ke zprávám o projevu samotném i o tom, co se v posledních dnech dozvídáte z našich médií o tom, kterak tohoto šílence všichni Američané nenávidí a chová se naprosto nepředvídatelně...

Většinu těch věcí sliboval ve volbách. Má cca dva měsíce po inauguraci. Jede naprosto šíleným tempem.

Vydavatel: Poslechněte si celou dvouhodinovou řeč.

<https://www.youtube.com/live/XkFKNkAEzQ8?si=dEzXFo5cF9bsX3US>

K Turkům v Německu

Petr Adler

Ja se narodil ve skotsku, podle toho jsem tudiz vlastne brit, a taky z toho nemam zadny bolesti hlavy ...

ovsem: pripomina mi to, jak jsem jel v barvach mladyyho sveta do Nemecka, tenkrat jeste toho zlyho, a aby mi to povolili, naridila mi sefredaktorka, ze krome reportaze z filmovyho festivalu mam privezt reportaze o tzv. gastarbeitrech, coz byli vetsinou turci a jugoslavcich ... s tim jsem se neminil moc zabyvat, tak jsem zajel do hamburgu do redakce spiegel, jestli nemaji neco takovyho na sklade, a jestli by mi to nedali, ze bych to nejak upravil ...

klidne, rekli, ale oni uz se nejmenujou gastarbeitri ... protestovali, ze na navsteve se prece nepracuje ... zu gast arbeitert man nicht ...

a jak jste je prejmenovali?

auslandische arbeitsnehmer, jenze oni protestovali znovu: ze nikomu praci neberou, protoze oni to pochopili tak, ze nekoho o tu praci okradaji ...

a jejich sefredaktor prej vypsal odmenu 500 marek za novy jmeno ...

behem nekolika minut jsem mel navrh: auslaendische arbeitskraftsverkaeufel ... sefredaktor spokojene zaricel, vysolil 500, a ja kolegy vzal do hospody za rohem, kde jsme to propili ...

kdyz jsem platil, upozornil jsem kolegy, ze ten nazev je zalozen na ja uz nevim ktery kapitole marxova das kapital, , coz jim prislo egal, ja od nich dostal par reportazi i s fotkama, a jediny, co jsem musel udelat bylo prelozit to a nejak to spojit v celek ...

a nejvic jsem se divil, ze ti lide, kteri nejhlasiteji prej protestovali byli prave turci, se misto prace zabyvaji tim, jak se tomu rika ...

Cesta k autoritářství a kriminalizaci:

Kritika novely trestního zákoníku Fialovy vlády
Mgr. Jan Klán

Vláda premiéra Petra Fialy se rozhodla podniknout krok, který by mohl výrazně negativně ovlivnit nejen právní, ale také politickou a společenskou situaci v České republice. Návrh novely trestního zákoníku, který již vláda schválila, zavádí nový trestný čin nazvaný „**činnost pro cizí moc**“. Ten by mohl vést k protiústavnímu potlačení svobody projevu, kriminalizaci běžné komunikace s cizinci a vytvoření atmosféry strachu. Pod záminkou ochrany národní bezpečnosti se otevírá prostor pro možný přechod k autoritářskému režimu, kde stát získává neúměrnou moc nad občany.

Novela má podle jejich tvůrců reagovat na „nedostatky“ současného právního rámce, který trestá pouze shromažďování a předávání utajovaných informací. Nový paragraf však rozšiřuje trestní odpovědnost i na práci s veřejně dostupnými informacemi, pokud budou státními orgány tyto informace interpretovat jako potenciálně škodlivé pro stát, což však může vláda, BIS nebo jiná instituce kdykoli svévolně prohlásit.

Hrozí zde tresty od jednoho do pěti let vězení, v případě značného obohacení až osm let, a pokud by čin způsobil značnou škodu, mohlo by dojít až k dvanáctiletému odnětí svobody. Kromě toho novela cílí na osoby, které by na území ČR sledovaly někoho zpravodajskými prostředky, což je vyjádření natolik široké, že by mohlo zahrnovat i zcela nevinné osoby a činnosti.

Právní nejistota a útok na základní svobody

Jedním z nejzávažnějších problémů návrhu je nejasná definice toho, co se rozumí důležitými informacemi či škodou na bezpečnosti státu. Tyto vágní formulace skutečně otevírají prostor pro zneužití zákona, kdy by státní orgány mohly libovolně rozhodovat, co je škodlivé a co nikoliv. Tato situace by vedla k právní nejistotě občanů, kteří by nevěděli, jaká komunikace je ještě legální a co už může být považováno za trestný čin.

Tím, že návrh kriminalizuje i předávání veřejně dostupných informací, ohrožuje samotnou podstatu ústavně garantované svobody projevu. Občan, který by sdílel informace například jen se zahraničním přítelem, kolegou nebo novinářem, by mohl být vystaven riziku extrémního trestního stíhání. Přijetí novely by mělo dalekosáhlé negativní dopady na politickou, akademickou, novinářskou a občanskou sféru, kde je mezinárodní výměna informací a názorů klíčová.

Riziko zneužití státem

Návrh dává bezpečnostním a zpravodajským složkám, jako je BIS, mimořádné pravomoci. Subjektivní interpretace shromažďovaných informací jako „škodlivých“ může být snadno zneužita k potlačení kritiky vlády nebo eliminaci politických oponentů a vědeckých analýz. V kombinaci s narůstající polarizací české společnosti a nedostatkem důvěry v politické instituce by tento extrémně represivní zákon mohl sloužit jako nástroj k posilování moci státu na úkor občanů a k faktickému zavedení autoritářského režimu.

Zpravodajské služby by měly být pouze jedním ze subsystémů celkového systému státu a nikoli se snažit o ovládnutí a dominování celé státní moci pomocí zastrahování občanů, vyvolávání poplašných zpráv v médiích a provádění nátlaku na vládu a další státní orgány. Při dominantní roli

zpravodajských služeb fakticky dochází k nastolení autoritářského režimu. Občané takový stav obvykle komentují slovy: Přitahuje, vláda utahuje šrouby. Takto obvykle začíná diktatura, což je alarmující.

Atmosféra strachu a autocenzura

Česká republika se doposud prezentovala jako liberálně demokratická země, která hájí svobodu projevu a práva jednotlivce. Schválení této novely by však mohlo znamenat odklon od těchto principů a příklon k autoritářským praktikám. Oproti liberalismu samozřejmě existují sociálně spravedlivější systémy, ale pravicový autoritářský režim by byl daleko horší než liberalismus. Mnozí čeští občané to již zažili za fašistického a nacistického režimu. Socialisté a komunisté se z minulosti už poučili, ale je evidentní, že současná vláda zatím nikoli.

Jedním z nejnebezpečnějších důsledků zákona by byl odstrašující efekt na běžné občany. Strach z postihu by mohl vést k autocenzuře, kdy by si lidé raději rozmysleli, zda se zapojí do diskuse na politická či společenská témata. Taková situace by byla destruktivní pro demokratickou kulturu, která vyžaduje otevřenou výměnu názorů a kritické myšlení.

Bezpečnost versus svoboda a práva občanů

Bezpečnost státu je nepochybně důležitá, ale neměla by být dosahována na úkor základních svobod. Efektivní ochrana před hrozbami musí být vyvážená respektem k lidským právům a zárukou právního státu. Novela trestního zákoníku však tuto rovnováhu narušuje a hrozí, že z bezpečnostní otázky učiní zástěrku pro zavádění autoritářských opatření. Už jsme viděli, že Fialova vláda selhala například, když tlačila na zavírání informačních webů, což nakonec soud odmítl jako nepřijatelné jednání. A byli jsme svědky i dalších cenzurních tlaků. Není důvod této vládě věřit, když jsme již zjistili, že je to nejhorší vláda za posledních 35 let.

Schválení této novely by pravděpodobně mělo devastující dopad na českou demokracii a svobody. Je nutné novelu důrazně odmítnout a požadovat, aby o návrhu proběhla široká veřejná i odborná diskuse, která by zohlednila všechna rizika spojená s novelou. Občanská společnost, novináři i akademická obec by měli dostat příležitost se vyjádřit a vláda by neměla rychle autoritářsky prosazovat novelu ke schválení.

Schválení nebo odmítnutí návrhu novely trestního zákoníku Fialovy vlády není pouze otázkou právní technické, ale zásadním testem, zda je Česká republika schopna odolat pokušení pravicového autoritářství.

Vědci rozlišují 8 druhů inteligence.

Která převládá u vás?

Elena Velímská

Intelligence je obvykle spojována s IQ. Lidé však mají různé schopnosti a dovednosti. Ty také souvisí s naší inteligencí. Podle psychologa H. Gardnera z harvardské univerzity je osm typů inteligence, u každého jedince některá z nich může převažovat. Jaká převládá u vás, si můžete snadno otestovat.

Teorie mnohočetné inteligence

H. Gardner říká, že si většina z nás své schopnosti ani neuvědomuje. Každý z nás zpracovává informace jiným způsobem, podle toho, jaká inteligence u něho převažuje. Aby jedinec o svých schopnostech a dovednostech mohl získat lepší představu, doporučuje Gardner seznámit se s jeho teorií. Pokud člověk pochopí své přednosti, může na svých silných

stránkách stavět a zdokonalovat je. Tento psycholog také nevyklučuje, že dle jeho teorie jsou mnozí „*inteligentní*“ po více stránkách.

Osm typů inteligence

* Lidé, kteří mají **prostorovou inteligenci**, si velmi dobře dokážou v mysli zobrazit abstraktní věci, mají schopnost prostorového uvažování. Bez problémů zpracují pokyny, orientují se v mapách a grafech. Rádi čtou, píší a malují. Snadno složí puzzle a vylouští hádanky.

Silná stránka: vizuální a prostorový úsudek.

* Ti, kteří vynikají v koordinaci rukou a očí, dobře se pohybují a jsou fyzicky a sportovně zdatní a obratní, rádi tvoří a pracují rukama, mají vysokou **tělesně-pohybovou inteligenci**.

Silná stránka: fyzický pohyb, motorika.

* Jedinci s **hudební inteligencí** rádi zpívají a hrají na hudební nástroje. Mají smysl pro rytmus, vnímají tóny, melodii i barvu hlasu. Pamatují si písně a melodie, znají noty a akordy a často mají hudební znalosti. Dokážou složit píseň nebo skladbu.

Silná stránka: cit pro rytmus a hudbu.

* Další z typů je **jazyková inteligence**. Vyznačuje se velkým citem pro význam slov, rytmus a skladbu vět. **Jazykově inteligentní** člověk dobře píše a vypráví, hezky se vyjadřuje, rád si povídá. Dokáže dobře vysvětlovat, má dobrou paměť a širokou slovní zásobu. Často i smysl pro humor.

Silná stránka: slova, jazyk a psaní.

* Ten, kdo dokáže logicky rozebrat a řešit problémy a vědecky je zkoumat, snadno zvládne složité výpočty a matematické operace má **logicko-matematickou inteligenci**. Takový člověk rád uvažuje, přemýšlí i provádí vědecké experimenty.

Silná stránka: schopnost rozebrat problém, matematika.

* **Interpersonální inteligence** je velmi dobrá schopnost komunikovat s lidmi, vnímat jejich nálady, pocity, porozumět ostatním. Lidé, kteří mají tuto inteligenci vysokou, umí odhadnout emoce, přání a záměry ostatních. Dobře se vyjadřují, mají dobré vztahy, umí řešit konflikty a vidět situace z mnoha pohledů.

Silná stránka: pochopení a dobré vztahy.

* Vysoká vnímavost k vlastním pocitům, obavám a schopnost chápat je znak **intrapersonální inteligence**. Lidé s touto inteligencí si velmi dobře uvědomují své silné a slabé stránky a mají vysoké sebevědomí. Jsou to však často snílci.

Silná stránka: sebezpozorování a sebereflexe.

* Posledním z typů je **naturalistická inteligence**, vztah k přírodě. Podle Gardnera jsou tito lidé velmi spjati s přírodou, zajímá je životní prostředí a vše, co s přírodou souvisí. Baví je botanika, zoologie i biologie. Jsou velmi vnímaví i na nepatrné změny ve svém okolí. Rádi chodí do přírody, táboří a starají se o zahrádku, pěstují rostliny.

Silná stránka: hledání vzorů a vztahů k přírodě.

Našli jste se?

Ted', když jste si přečetli hlavní rysy jednotlivých typů inteligence, můžete si své schopnosti otestovat. H. Gardner má jednoduchý návod. Jednotlivé typy ohodnoťte body od 1 do 5. Skupině se schopnostmi, které jsou pro vás přirozené, dejte nejvyšší počet bodů. Pokud máte pocit, že k určitému typu vůbec nepatříte, dejte mu jeden bod. K přiřazení bodů můžete pomoci i uvedené charakteristiky. Pokud máte problém ohodnotit se sami, zeptejte se přátel, jak vás vnímají oni. Můžete se také zamyslet, co jste měli rádi v mládí. V dětství obvykle chceme dělat to, co úzce souvisí s našimi vrozenými schopnostmi, inteligencí. Jak Gardner říká, je to rychlý a jednoduchý testík, může ale pomoci lépe pochopit naše silné stránky, dovednosti a zájmy a poznat se. To, že v testech inteligence nedosáhneme nejvyššího počtu bodů, nemusí znamenat, že nejsme inteligentní.

Every Single Vaccine' Was Designed 'to Kill'

Frank Bergman Slay News December 8, 2024

A top scientist has issued a warning to the public that "every single shot" of a vaccine produced since 1992 contains cancer-causing material and was designed "to kill." The explosive statement was made by Dr. Judy Mikovits, a U.S. Centers for Disease Control and Prevention (CDC) whistleblower.

Mikovits lifted the lid on Covid mRNA injections and other vaccines during a bombshell interview with Alex Jones on Infowars.

During the show, Jones and Mikovits discussed a study from renowned cardiologist Dr. Peter McCullough.

McCullough's study linked Covid mRNA "vaccines" to surges in heart failure.

Responding to the study, Mikovits asserted that all vaccines are purposely designed to harm and kill people.

"COVID-19 [and] every single shot since 1992 – hepatitis B, HIV – is a synthetic, is an XMRV.

"COVID-19 – all of a sudden, the edict in January of 2020: 'Oh, SARS-CoV-2 causes COVID-19 – its' one virus.'

"No, it's not one virus – no, it's the hundreds of variants."

Jones then asked Mikovits to "talk about motive."

"Why did the globalists do this?" he asked.

"To kill the vaccine injured," Mikovits responded.

"And drive another narrative.

"To make everybody forget this wasn't a coronavirus.

"This was HIV/AIDS – this is and always was.

"One day we decided HIV caused AIDS."

She also pointed to "corruption at the National Cancer Institute."

"AIDS is an acquired immune deficiency," she explained.

"Cancer is an acquired immune deficiency.

"They've injected it," she asserted.

They've injected it, unchecked."

"This always was 'infection by injection'," Mikovits added.

After graduating with a PhD in biochemistry from George Washington University, Mikovits spent 22 years working for the National Cancer Institute.

Mikovits had worked on human retroviruses at the National Cancer Institute throughout the late 1980s and early 1990s with her mentor, Frank Ruscetti.

She had published steadily on the activity of the promoter sequences of the retroviruses human T cell leukemia virus and HIV-1.

After changing fields and moving into the private sector, Mikovits became the scientific director of a small private research institute, the Whittemore Peterson Institute (WPI), in Reno, Nevada.

Mikovits once worked under Dr. Anthony Fauci and had the courage to report his unethical HIV/AIDS research.

A New York Times best-selling author, she also wrote three books, two of which – "Plague of Corruption" and "Ending Plague" – cover that topic specifically.

Mikovits has previously warned that Covid shots are actually part of a binary weapon system that was developed by criminals within and outside of the U.S. government.

Billions of people, including millions of Americans, were injected with the Covid mRNA "vaccines," she warns.

She says those who have received the injection have been the unfortunate victims of an intentional attack on humanity using gain-of-function biological weapons that were developed in U.S. and Chinese laboratories.

"They released a bomb to attack carbon-based lifeforms," she said. "The holocaust is rolling forward."

<https://slaynews.com/news/top-scientist-every-single-vaccine-designed-kill/>

Labor turns blind eye to menace of Islamist extremism

Henry Ergas The Australian October 25, 2024

Last weekend's rallies that hailed Yahya Sinwar as a "legend" who "died a warrior's death" came as no surprise. Nor was it surprising that the Albanese government, instead of denouncing the United Muslims of Australia, whose representative was among those praising the terrorist, immediately defended it for "working closely with the government". In effect, ever since October 7, 2023 the government has stood by as Islamist organisations ramp up their support for terrorism and issue statements that are vilely anti-Semitic.

What is puzzling, however, is that the government's reluctance to tackle those organisations has been matched by that of ASIO and of the state and federal police forces, which, it appears, have shied away from calling for them to be proscribed.

It is true that stringent criteria have to be met for listing a group as a terrorist organisation. According to Division 102 of the Criminal Code, the government "must be satisfied on reasonable grounds that the organisation: (a) is directly or indirectly engaged in, preparing, planning, assisting in or fostering the doing of a terrorist act; or (b) advocates the doing of a terrorist act".

But it is equally true that groups such as Hizb ut-Tahrir, even when they are not directly involved in violence, "foster" the doing of criminal acts that range from anti-Semitic attacks to domestic and international terrorism.

To say that is not to ignore the theory, initially formulated by Bob Lambert, inaugural head of Scotland Yard's Muslim Contact Unit, that "soft Islamists" can act as a rampart against the most violent forms of Islamist extremism.

"Salafis and Islamists," Lambert claimed, "often have the best antidote to al-Qa'ida", as they channel radicalism into religious, rather than political, fervour. Moreover, providing the "soft Islamists" with financial assistance would make them easier to control and facilitate monitoring their supporters.

Lambert therefore advocated forming generously funded "partnerships with Muslim groups conventionally deemed to be subversive to democracy". Having received the Blair government's approval, his unit proceeded to establish a far-reaching network of agreements that included the Muslim Brotherhood and Hizb ut-Tahrir.

Adopted by a broad range of Western security agencies, that strategy, which came to be known as "Lambertism", proved utterly disastrous.

That was first and foremost because the so-called "soft Islamists" do not only preach that the West, and everything associated with it, is corrupt and hence "haram", that is, prohibited, to righteous Muslims.

They also claim, as did Taqiuddin An-Nabhani – who founded Hizb ut-Tahrir in 1953 and whose work remains the group's dogma – that there is an irreconcilable conflict between Islam and the "colonial disbelievers" whose goal is to "enslave" Muslims and destroy Islam's inherently superior civilisation.

To believe that Islamic piety can be reconciled with Western values such as democracy, equal rights for men and women and religious freedom is consequently "a kufr concept" (ie, a violation of the faith) that equates "the truth (haqq) and falsehood (batil), the religion of truth and distorted religions, misguidance (dhalala) and guidance".

It is Muslims' duty, said An-Nabhani, to rigorously disavow those values, chastise any Muslims who adopt them, and in that way and many others undermine the West, hastening the Caliphate's triumphant restoration.

Lambertism gave those views a far wider and more authoritative platform than they could otherwise have secured. As Shiraz Maher and Martyn Frampton

concluded in an influential review of the policy, titled "Choosing our friends wisely: Criteria for engagement with Muslim groups", it led the British government to "underwrite the very Islamist ideology which spawns an illiberal, separatist, intolerant and anti-Western world view".

And to make things worse, it supported groups that, while purporting to "address the grievances of young Muslims", were "at the forefront of stoking those grievances, including alleged state-sanctioned 'Islamophobia'".

Nor did the damage end there. The "soft Islamists" consistently argued that violence is not just legitimate when Muslims are under attack: it is a praiseworthy act of religiously prescribed heroism. But "if Muslims are justified, even lionised, for carrying out acts of violence in places where they are 'attacked', why not also in the West, where the very same narrative says Muslims are under attack?".

The concern that Lambertism helped propagate Islamist violence was fully borne out by terrorism experts Hugo Micheron in 2020 and Johannes Sale in 2021. Using statistical analysis and careful case studies, they found, controlling for a wide range of socio-demographic factors, that the active presence of groups such as Hizb ut-Tahrir was a powerful predictor of subsequent anti-Semitic attacks and of outright jihadism.

Confirmed again by Micheron in 2023, those evaluations show that while Hizb ut-Tahrir, the Muslim Brotherhood and their myriad front organisations repeatedly claim to be non-violent, they provide "the mood music to which the violent extremists dance".

Lambertism has, as a result, virtually disappeared from the European scene, replaced by a more realistic understanding of Islamist extremism. As the German Federal Administrative Court noted when it mandated Hizb ut-Tahrir's proscription, an organisation that advocates killing Jews, urges men to beat "arrogant" wives and calls for homosexuals to be executed can hardly argue that it adheres to constitutional values.

Upholding that decision on appeal, the European Court of Human Rights held that it is entirely consistent with the rule of law for democracies "to prevent individuals or groups with totalitarian aims" from "taking advantage of rights and freedoms to perform acts aimed at destroying (those) rights and freedoms".

Just how far that principle should be pressed is a difficult question. Precisely because of that question's complexities, the Executive Council of Australian Jewry has proposed, in a submission to the Parliamentary Joint Committee on Intelligence and Security, that an intermediate status be created. While falling short of proscription (which would remain in place for terrorist groups) the new status, modelled on the state and territory laws applicable to criminal gangs, would allow the government to impose controls on organisations such as Hizb ut-Tahrir that can be shown to represent a substantial "risk to public peace, safety or order".

That proposal is inevitably controversial. What is not is that between October 1, 2023 and August 31, 2024 there were at least 1800 anti-Semitic incidents in Australia, a 324 per cent increase compared to the previous year. Nor is it controversial that the government has done nothing whatsoever to stem the tide.

On the contrary, it continues to endorse organisations involved in rallies such as those that glorified Yahya Sinwar, using your taxes and mine to finance outfits that even were they lawful, are unquestionably awful. It also continues to shy away from revoking the visas of non-citizens who participate in those organisations' activities.

And by constantly placing anti-Semitism and "Islamophobia" on the same plane – as if there were Jews marching in our streets shouting anti-Muslim slogans – it allows the perpetrators to cast themselves as victims, echoing and amplifying the Islamists' mood music. With Islamist extremism destroying our social fabric, it is high time Labor changed its tune.

1/ Hizb ut-Tahrir hosted a rally outside Lakemba Mosque on the anniversary of the October 7 attacks.

2/ A rally for Gaza in front of Israeli Embassy and march on US Embassy in Canberra. Picture: Martin Ollman/NewsWire